

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โดย สุริยงค์ ลิ่มสังกาศ และคณะ

กันยายน 2558

(2)

สัญญาเลขที่ RDG5740077

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีน
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะผู้วิจัย

1. อาจารย์สุริยงค์ ลิ้มสังกาศ
2. อาจารย์ณัฐยาภรณ์ วรศักดิ์ยานันต์
3. อาจารย์จารุวรรณ หนูช่วย

สังกัด

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชุดโครงการ การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนใต้

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน และนักเรียนในภาคการศึกษา 1/2558 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 218 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 14 คน ในโรงเรียนมูลนิธิจีนในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงฬามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนของสภาพการจัดการเรียนการสอนนักเรียนได้ให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดในด้านทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ (3.38) ในขณะที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำกว่าระดับ 3.50 ในด้านทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้และด้านนักเรียน (2.37 และ 3.44 ตามลำดับ) ทั้งนี้ เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มระบุถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาที่นักเรียนจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 27.2) ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 12.8) และ ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 11.2) ในขณะที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระบุว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 41.2) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 23.5) และ ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 17.6)

Executive Summary

This project aims to explore English teaching management and to identify the problems of the management in Chinese Foundation Schools in three southernmost provinces of Thailand.

The samples were 312 students (218 grade 6 students, 80 grade 9 students, and 14 grade 12 students) studying in the first semester of academic year 2015 and 17 teachers teaching English in 5 Chinese Foundation Schools which are Chong Hua School (Pattani), Hua-Num Foundation School (Pattani), Bang Nara Witthaya School (Narathiwat), Yalabamrungpadungpracha School (Yala), and Jongfa Foundation School (Yala). The research instruments were a questionnaire and a semi-structure interview. Percentage, mean, and standard deviation were used in data analysis.

The findings showed that, in terms of the subjects' point of view towards the states of English teaching management, the average score of educational resources was the only one below 3.50 (3.38) in students' point of view whereas the average score of educational resource and student category was below 3.50 in teachers' opinion (2.37 and 3.44, respectively). When the subjects from both groups were asked to identify 3 problems in English teaching management, it was found that the most problematic problems from students' opinion were educational resources (27.2%), curriculum (12.8%), and teaching materials (11.2%). On the other hand, teachers indicated the most problematic problems were educational resources (41.2%), teaching materials (23.5%), and students (17.6%).

รหัสโครงการ: RDG5740077
 ชื่อโครงการ: สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 ในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
 Investigators: สุริยงค์ ลิ้มสังกาศ, ญัฐยาภรณ์ วรศักดิ์ยานันต์, จารุวรรณ หนูช่วย
 ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
 E-mail Address: Suriyong.l@psu.ac.th
 ระยะเวลาโครงการ: 15 กันยายน 2557 – 14 กันยายน 2558

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และระบุปัญหาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกลุ่มดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้คือ นักเรียนจำนวน 312 คน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 218 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน) ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษา 1/2558 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน จากโรงเรียนมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงฬามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .

ผลการวิจัยพบว่า ในส่วนของสภาพการจัดการเรียนการสอนนักเรียนได้ให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุดในด้านทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ (3.38) ในขณะที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำกว่าระดับ 3.50 ในด้านทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้และด้านนักเรียน (2.37 และ 3.44 ตามลำดับ) ทั้งนี้ เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มระบุถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาที่นักเรียนจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 27.2) ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 12.8) และ ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 11.2) ให้ขณะที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระบุปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 41.2) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 23.5) และ ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 17.6)

คำหลัก: การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, โรงเรียนมูลนิธิจีน, สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Project Code: RDG5740077

Project Title: States and Problems of English Teaching Management in Chinese Foundation Schools in Three Southernmost Provinces of Thailand

Investigators: Limsangkass, S., Worasaktayana, N., and Nuchuay, J.
Department of Western Languages
Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus

E-mail Address: Suriyong.l@psu.ac.th

Project Duration: 15 September 2014 – 14 September 2015

This study aims to explore English teaching management and to identify the problems of the management in Chinese Foundation Schools in three southernmost provinces of Thailand. The samples were 312 students (218 grade 6 students, 80 grade 9 students, and 14 grade 12 students) studying in the first semester of academic year 2015 and 17 teachers teaching English in 5 Chinese Foundation Schools which are Chong Hua School (Pattani), Hua-Num Foundation School (Pattani), Bang Nara Witthaya School (Narathiwat), Yalabamrungpadungpracha School (Yala), and Jongfa Foundation School (Yala). The research instruments were a questionnaire and a semi-structure interview. Percentage, mean, and standard deviation were used in data analysis.

The findings showed that, in terms of the subjects' point of view towards the states of English teaching management, the average score of educational resources was the only one below 3.50 (3.38) in students' point of view whereas the average score of educational resource and student category was below 3.50 in teachers' opinion (2.37 and 3.44, respectively). When the subjects from both groups were asked to identify 3 problems in English teaching management, it was found that the most problematic problems from students' opinion were educational resources (27.2%), curriculum (12.8%), and teaching materials (11.2%). On the other hand, teachers indicated the most problematic problems were educational resources (41.2%), teaching materials (23.5%), and students (17.6%).

Keyword: English Teaching Management, Chinese Foundation Schools, Three Southernmost Provinces of Thailand

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย โดยมี คณะที่ปรึกษาประกอบไปด้วย ผศ.ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร รศ.ดร. ชิตชนก เชิงเขาว์ และ ผศ. ดร.เกษตรชัย และหิม ซึ่งคณะวิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัยและคณะที่ปรึกษา ทั้งสามท่าน ที่ได้มอบโอกาสในการพัฒนาตนเอง และสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติม

คณะวิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักเรียนจากโรงเรียนมูลนิธิจีนในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้อฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา ทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและเป็นกลุ่ม ตัวอย่าง ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

คณะผู้วิจัย

2558

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	(3)
Executive Summary.....	(4)
บทคัดย่อ.....	(5)
Abstract.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(7)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความสำคัญและความเป็นมา.....	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
3. ขอบเขตการวิจัย.....	3
4. นิยามปฏิบัติการ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
1. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	4
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ.....	8
3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	19
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
5. ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
1. ระเบียบวิธีวิจัย.....	25
2. ประชากร.....	25
3. กลุ่มตัวอย่าง.....	26
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	27
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	27
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียน.....	31
1.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม.....	31
1.2 ตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	32
1.3 ตอนที่ 3 ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	39

1.4 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.....	39
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้สอน.....	43
2.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
2.2 ตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	47
2.3 ตอนที่ 3 ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	55
2.4 ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.....	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
1. สรุปผลการวิจัย.....	61
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	68
3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	70
4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	81
ก. แบบสอบถามผู้เรียน.....	82
ข. แบบสอบถามผู้สอน.....	90
ค. แบบสัมภาษณ์.....	98

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

ในปี 2558 ประเทศ 10 ประเทศในอาเซียน ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และ กัมพูชา จะก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community (AEC) โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนซึ่งเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 500 ล้านคน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง และสังคมและวัฒนธรรม นั้นหมายความว่าประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกซึ่งมีวัฒนธรรม และแตกต่างกันในด้านต่างๆจะมีโอกาสติดต่อกันมากยิ่งขึ้น และภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลจะมีบทบาทสำคัญเป็นทวีคูณ เนื่องจากใน กฎบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ซึ่งหมายความว่าประชาชนใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกเหนือจากการใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำท้องถิ่นของตนเอง (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2557)

หลายองค์กร หน่วยงาน และสถาบันการศึกษาก็มีการตื่นตัวเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของประชาชนและนักเรียนนักศึกษาในประเทศ อย่างไรก็ตาม การจะให้ประชาชนในประเทศไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีนั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากรายงานผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ประจำปี 2556 โดยสถาบันสอนภาษา Education First ชี้ให้เห็นว่า ในกลุ่ม 60 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ที่เข้ารับการทดสอบ ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 55 (ระดับต่ำสุด) ในขณะที่ประเทศอื่นๆในอาเซียนที่เข้ารับการทดสอบคือ มาเลเซีย อยู่อันดับที่ 11 (ระดับสูง) สิงคโปร์ อันดับที่ 12 (ระดับสูง) อินโดนีเซีย อันดับที่ 25 (ระดับปานกลาง) และเวียดนามอันดับที่ 28 (ระดับปานกลาง) ผลการทดสอบดังกล่าว ได้บ่งชี้ถึงทักษะทางภาษาอังกฤษในระดับอ่อนที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน-นักศึกษาไทย

นักเรียนไทยใช้เวลารวม 12 ปี ในการเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา แต่ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกันแล้วจะเห็นได้ว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ในระดับต่ำ ดังจะเห็นได้จากการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษปี 2013 โดยทำการทดสอบผู้ใหญ่ 750,000 คนทางระบบออนไลน์ จาก 60 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ผลปรากฏว่าประเทศไทยได้อันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศ อยู่กลุ่มทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำมาก ประเทศไทยมีอันดับเหนือกว่าเพียง 5 ประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าของโลก เมื่อเปรียบเทียบกับในภูมิภาคเอเชีย 13 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก พบว่า มาเลเซีย และสิงคโปร์มีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง เกาหลี อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และเวียดนาม ทักษะ

ความสามารถอยู่ระดับปานกลาง จีนอยู่ในระดับต่ำ ส่วนไทยและคาซัคสถานอยู่กลุ่มระดับทักษะต่ำมาก โดยไทยได้คะแนนเฉลี่ย 44.44 ได้อันดับ 55 จาก 60 ประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557: หน้า 2)

ทั้งนี้เมื่อศึกษาผลคะแนนการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับชาติ (O-NET) ระหว่างปี 2555 และ 2556 พบว่าคะแนนเฉลี่ยซึ่งคิดจากคะแนนเต็ม 100 คะแนนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา เท่ากับ 36.99 และ 33.82 คะแนนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เท่ากับ 28.71 และ 30.35 และคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่ากับ 22.13 และ 25.35 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557) จากคะแนนที่อยู่ในระดับต่ำมากนี้ทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อความเที่ยงตรงของตัวข้อสอบรวมทั้งประเด็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน

การมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอถือเป็นปัญหาสำคัญของเด็กไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และเป็นสื่อกลางในการศึกษาหาความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ด้วยความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงมีงานวิจัยจำนวนมากที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในบริบทของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม (กุสุมา ลำนุ้ย, อัจฉรา สัปพันธุ์ และศุภสิริ หงส์ฤทธิ์พันธุ์, 2538; สุขณิทยา วงศ์วิวัฒนา และ รุ่งศิริพันธ์ จันทรหอม, 2547; อาริน สะอิตี, มณีนรัตน์ โชติกกำธร และมานสา จิตะสมบัติ, 2539 และ Charumane, N., Chiramanee, N. & Rattanayart, W., 2007) อย่างไรก็ตาม ในพื้นที่ดังกล่าวนี้ยังมีโรงเรียนเอกชนมุสลิมจีนซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะและยังมีผู้สนใจศึกษาไม่มากนัก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนเอกชนมุสลิมจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อจะได้ทราบถึงรูปแบบและสภาพปัญหา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่เหมาะสมกับโรงเรียนในกลุ่มประเภทดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมุสลิมจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมุสลิมจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา

โรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีน ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัด ปัตตานี ยะลา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งครอบคลุมด้านหลักสูตร เนื้อหาวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน ทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอน ผู้เรียน และการวัดและประเมินผล

ขอบเขตของประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนในภาคการศึกษา 2/2557 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมูลนิธิจีนในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลา บำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. สามารถนำข้อค้นพบในเรื่องสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. สามารถนำผลวิจัยไปต่อยอดในการทำวิจัยเชิงทดลอง หรือเผยแพร่ข้อค้นพบต่อสาธารณะต่อไป โดยผ่านทางการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์บทความวิจัย

นิยามปฏิบัติการ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน มีองค์ประกอบ ดังนี้คือ ด้านหลักสูตร เนื้อหาวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน ทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอน ผู้เรียน และการวัดและประเมินผล

โรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากมูลนิธิจีนและสมาคมต่างๆของชาวจีนเพื่อใช้ในการดำเนินงานและจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน โดยงานวิจัยนี้ศึกษาโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 5 โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลา บำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน มูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีขอบเขตการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

“สิ่งหนึ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ คือ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษา” (Lightbown and Spada, 1996: 1) การเรียนรู้ภาษาไม่ได้เป็นขั้นตอนง่ายๆที่เกิดขึ้นโดยทันที แต่เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาและตัวแปรต่างๆมากมาย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ รวมถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจ มีผู้กล่าวถึงและมีการศึกษาวิจัยมากมายเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าว มีทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. แนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

นักทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Bloomfield, 1993; Skinner, 1957; Thorndike, 1932; Watson, 1924) ซึ่งให้ความสนใจกับพฤติกรรม มีมุมมองเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก ด้วยแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า กลุ่มพฤติกรรมนิยมจึงมองว่าการเรียนรู้ทุกประเภท ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้โดยอาศัยกระบวนการหรือการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งรวมถึงการเสริมแรง (reinforcement) และการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรม

จากมุมมองดังกล่าว การเรียนรู้ภาษาแม่ (first language) จึงเป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language) กล่าวคือ ในการเรียนรู้ภาษาแม่ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาเช่นเดียวกับที่เรียนรู้ที่จะตอบสนองสิ่งเร้าอื่นๆในสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนเอง ในขณะที่ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนจำเป็นต้องแทนที่โครงสร้างภาษาแม่ด้วยรูปแบบโครงสร้างภาษาใหม่ ในกระบวนการดังกล่าวอาจมีการแทรกแซงของรูปแบบโครงสร้างภาษาเดิม ซึ่งอาจมีส่วนช่วยหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน (Rosamond, 2013: 28-29)

ทฤษฎีของกลุ่มพฤติกรรมนิยมจึงมีอิทธิพลต่อรูปแบบการสอนที่สำคัญ คือ 1) แนวคิดที่ว่าฝึกฝนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา (Practice makes perfect)

กล่าวคือ การเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นโดยการเลียนแบบ (imitating) และการฝึกใช้โครงสร้างภาษาใหม่ซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง (repeating) และ 2) แนวคิดที่ว่าครูจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสอนโครงสร้างภาษาซึ่งถือว่าเป็นประเด็นที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อโครงสร้างภาษาแม่กับโครงสร้างภาษาที่สองมีความแตกต่างกัน (Rosamond, 2013)

ดังนั้น ตามแนวทฤษฎีของกลุ่มพฤติกรรมนิยม ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในขณะที่ผู้เรียนเป็นเพียงแค่ผู้รับความรู้ที่ไม่มีบทบาทใดๆ ในกระบวนการเรียนรู้ (passive recipient) และการเรียนรู้จึงถูกมองว่าเป็นชุดพฤติกรรมซึ่งจะต้องเกิดขึ้นตามลำดับ และการที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ได้นั้นต้องมีการเรียนตามลำดับขั้นตอน (Eggen, 2001: 230)

2. แนวคิดของกลุ่มพุทธินิยม (Cognitive Theory)

นักทฤษฎีกลุ่มพุทธินิยมตระหนักว่าการเรียนรู้ไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่เรื่องของพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเท่านั้น การเรียนรู้ของมนุษย์มีความซับซ้อนเกินกว่าที่จะสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกเพียงอย่างเดียว นักคิดกลุ่มนี้มองว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดภายในซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมหรืออาจไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมใดๆ เลยก็ได้ (Eggen and Kauchak, 2001: 235) ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ไปให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดมากกว่าการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม

สำหรับนักทฤษฎีกลุ่มพุทธินิยม สิ่งที่สำคัญคือการทำทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการคิด และการรับรู้ของบุคคล กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากการสะสมข้อมูล การเรียบเรียงความรู้ ความจำ ประสบการณ์ และสติปัญญาของผู้เรียน รวมทั้งกระบวนการสร้างความหมายและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ปัญหาต่างๆ ความสนใจของนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ไม่ได้อยู่ที่สิ่งซึ่งสังเกตได้หากแต่มุ่งไปยังกระบวนการคิดที่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนประสานสัมพันธ์กัน

ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูลและการดึงข้อมูลออกมาใช้ กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาจะต้องสังเกตรูปแบบการใช้ภาษาที่ต้องการเรียนรู้และทำความเข้าใจ หลังจากนั้นผู้เรียนจะค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการดึงความรู้บางส่วนที่มีอยู่ออกมาใช้ (Lightbrown and Spada, 1996: 25)

ในมุมมองของกลุ่มพุทธิปัญญานิยมที่เน้นให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดภายในของผู้เรียนมากกว่าพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ผู้เรียนเองจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้

3. แนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism)

กลุ่มคอนสตรัคติวิสต์มีฐานความเชื่อว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองจากการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีมาก่อน โดยพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา

(Cognitive Structure) หรือที่เรียกว่า สกีมา (Schema) ซึ่งเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมอง ซึ่งโครงสร้างทางปัญญานี้ประกอบด้วย ความหมายของสิ่งต่างๆที่แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ ดังนั้นความรู้ของแต่ละบุคคลจึงเป็นความรู้เฉพาะตัวที่ตนเองสร้างขึ้น

ดังนั้น ตามแนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการสร้างความรู้มากกว่ากระบวนการรับความรู้ ดังที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541: 15-16) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ว่าเป็นทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ที่มีหลักสำคัญสามประการ คือ

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ มิใช่เป็นการซึมซับข้อมูลที่ได้รับเข้ามาเป็นส่วนๆ
2. การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการสร้างความรู้ใหม่
3. สถานการณ์ หรือ บริบทของการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของการสร้างความรู้

ดังนั้น เป้าหมายของการสอนตามแนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์จึงเน้นที่การสร้างให้เกิดความรู้มากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้

4. ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง สตีเฟน ดี. แครชเชน และ เทอร์เรลล์ (1983: 26) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง การรับรู้ภาษา (Acquisition) และ การเรียนรู้ภาษา (Learning) ว่าการรับรู้ภาษา คือกระบวนการรับภาษาโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์ของภาษา ทั้งนี้เพราะสิ่งที่ผู้รับภาษาให้ความสนใจและคำนึงถึงคือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ว่าตนเองกำลังรับภาษา ดังนั้นการรับรู้ภาษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว (subconscious) ในขณะที่การเรียนรู้ภาษา คือ กระบวนการเรียนรู้แบบรู้ตัว (conscious) เป็นการเรียนรู้ที่ตัวภาษา ผู้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา และมีความระวังในการใช้ภาษา

แครชเชน และ เทอร์เรลล์ (1983 : 27-39) ได้เสนอสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้และเรียนรู้ภาษาที่สอง 5 ประการ ดังนี้

1. สมมติฐานแห่งการรับรู้และเรียนรู้ภาษา (The Acquisition-Learning Hypothesis)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่สองจะสามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถวิสัยในภาษาที่สอง (second language competence) ได้ 2 วิธี คือ โดยการรับรู้ภาษา (acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (learning) การรับรู้ภาษาเป็นการเรียนจากการใช้ภาษาจริง ทำให้เกิดความเข้าใจในตัวภาษาจากการใช้ภาษานั้น ซึ่งเป็นกระบวนการรับรู้ภาษาแบบไม่รู้ตัว ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้รูปแบบและกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบรู้ตัว แครชเชน และ เทอร์เรลล์ (1983 : 27) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาและการรับรู้ภาษา ดังนี้

การรับรู้ภาษา (Acquisition)	การเรียนรู้ภาษา (Learning)
1. คล้ายกับการรับรู้ภาษาที่หนึ่งของเด็ก (child first language)	1. เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ (formal knowledge)
2. เป็นการนำภาษามาใช้ (picking up)	2. เป็นการเรียนรู้ตัวภาษา (knowing about)
3. เป็นกระบวนการรับรู้ภาษาแบบไม่รู้ตัว (subconscious)	3. เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบรู้ตัว (conscious)
4. ผู้เรียนจะเกิดความรู้แฝง (implicit knowledge)	4. ผู้เรียนจะเกิดความรู้จริง (explicit knowledge)
5. การสอนไวยากรณ์ในห้องเรียนไม่ช่วยให้เกิดการรับรู้ภาษา (formal teaching does not help)	5. การสอนไวยากรณ์ในห้องเรียนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษา (formal teaching helps)

2. สมมติฐานแห่งการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษาจะเกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องเรียนโครงสร้างทางภาษาบางอย่างก่อนในขณะที่โครงสร้างบางอย่างต้องเรียนทีหลัง

3. สมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The Monitor Hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า สมรรถวิสัยในการเรียนรู้ (learned competence) ที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบ ทำหน้าที่เป็นเพียง “ตัวตรวจสอบ” (monitor) ความถูกต้องของสมรรถวิสัยการรับรู้ภาษา (acquired competence) เท่านั้น ในการใช้ “ตัวตรวจสอบ” อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีเวลาเพียงพอในการเลือกใช้กฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษา
2. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องให้ความสนใจกับความถูกต้องของโครงสร้างภาษาที่ผลิตออกมา
3. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

4. สมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า มนุษย์เรียนรู้ภาษาจากรับ “ข้อมูลทางภาษา” (input) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า “ข้อมูลทางภาษา” มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 4 ประการ คือ

1. “ข้อมูลทางภาษา” มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการรับรู้ (acquisition) ไม่ใช่การเรียนรู้ (learning)
2. ผู้เรียนจะรับรู้ภาษาได้ดีเมื่อข้อมูลทางภาษานั้นอยู่ในระดับความสามารถเดียวกับผู้เรียน โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทที่จะเข้าใจข้อมูล

3. ความคล่องแคล่วในการพูดไม่ได้เป็นสิ่งที่สามารถสอนกันได้โดยตรง แต่เกิดจากการสร้างสมรรถวิสัยทางภาษา โดยการทำความเข้าใจข้อมูลหลังจากเกิดการรับรู้ภาษาแล้ว
4. ถ้าเกิดความเข้าใจข้อมูลทางภาษาแล้ว ระดับความเข้าใจภาษาจะเพิ่มขึ้นหนึ่งขั้น ($i + 1$) โดยอัตโนมัติ ผู้เรียนภาษาสามารถรับรู้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ทันที

5. สมมติฐานแห่งการกรองทัศนคติ (The Affective Filter Hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า “ตัวกรองทัศนคติ” (affective filter) เช่น แรงจูงใจ ทัศนคติ และสภาวะทางอารมณ์ ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการรับรู้ภาษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ด้านหลักสูตร

สุนีย์ ภูพันธุ์ (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดีที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของการเรียนรู้ และนอกจากนั้น ยังต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้
2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมและมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชม ภาคภูมิใจ ในชาติ สามารถที่จะสร้างเสริมและมีความศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของชาติ
3. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาและพัฒนาการของเด็กตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าแสดงออกในด้านความคิดเห็น ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม และตรงตามลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ ให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย
4. เน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามหลายๆ ด้าน ตลอดจนส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็กและจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างให้เด็กรู้จักแก้ปัญหา และจะต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน
5. หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคม
6. หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต
7. มีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน

8. หลักสูตรที่ดีเยี่ยม มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาเพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. ด้านเนื้อหา

Chao (2013) ได้สรุปลักษณะของเนื้อหาหรือตัวป้อน (Input) ตามสมมุติฐานเกี่ยวกับตัวป้อนของ Krashen ไว้ดังนี้

1. ตัวป้อนจะต้องง่ายต่อความเข้าใจ หากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจข้อมูลที่เรียนได้ กระบวนการเรียนรู้ก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล
2. ตัวป้อนจะต้องมีความน่าสนใจและมีความสัมพันธ์ เพื่อเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น
3. ตัวป้อนจะต้องไม่เรียงลำดับตามแบบการสอนไวยากรณ์เพราะลำดับดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความพยายามในการสื่อสารและทำให้เนื้อหาดังกล่าวไม่มีความน่าสนใจ (Krashen, 1985)
4. ตัวป้อนจะต้องมีปริมาณที่เพียงพอ กล่าวคือ นอกเหนือจากที่ผู้เรียนภาษาจะต้องทำแบบฝึกหัดมากมายแล้ว ผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้สนทนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งได้ฝึกทักษะการอ่านจากบทอ่านที่น่าสนใจและอุดมไปด้วยเนื้อหาสาระ (Krashen, 1982)

3. ด้านรูปแบบวิธีการสอน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้จัดการเรียนการสอนโดยยึดหลัก “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” ซึ่งเชื่อว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักการดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ แนวทางการจัดการเรียนการสอนของแครอล (Carroll, 1974) ที่ได้นำเสนอไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ความถนัดของผู้เรียน (Learner's Aptitude) ผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความถนัดในการเรียนรู้ การใช้เวลาของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน แต่ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้
- 2) ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน (Learner's Intelligence) ผู้เรียนย่อมมีความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้อย่อมแตกต่างกันด้วยในชั้นเรียนแต่ละชั้น
- 3) ความอุตสาหะพยายามของผู้เรียน (Learner's Perseverance) ผู้เรียนทุกคนย่อมมีความสนใจและความต้องการในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และย่อมมีผลต่อแรงจูงใจพร้อมทั้งความเฝ้านิยมในการเรียนรู้แตกต่างกันด้วย
- 4) คุณภาพในการสอน (Quality of Instruction) กลวิธีการสอนที่แตกต่างกันย่อมมีผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน การสอนที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

- 5) โอกาสในการเรียนรู้ (Learning Opportunities) ผู้เรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้มาก ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ดี ผู้สอนจะเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้โดย จัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ครูต้องค้นคว้าฝึกฝน ทดลองใช้จนชำนาญเพื่อ เป็นทางเลือกที่หลากหลาย สอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์และลักษณะของผู้เรียน (วัฒนาพร ระบุบุทกข์,2541) ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด สิริพร กุญกระโทก (2549) ได้สังเคราะห์แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงวิธีการสอน เป้าหมาย เนื้อหา ตลอดจนวิธีการวัดและการประเมินที่เหมาะสมไว้ดังต่อไปนี้

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้	เป้าหมาย	เนื้อหา	วิธีสอน	การวัดและการประเมินผล
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาและกระบวนการเรียนรู้	ทักษะทางภาษา และทักษะการเรียนรู้	การเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วม และได้รับการฝึกฝน	ประเมินผลตามสภาพจริงและใช้วิธีการที่หลากหลาย
เพื่อการสื่อสาร	ทักษะการสอนสาระทั้ง 4 ด้าน	ภาษาในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ที่มีความหมาย ทักษะสัมพันธ์	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ทักษะสื่อสารที่เน้นทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน	ทักษะและเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะด้าน	วิชาการ วิชาชีพเฉพาะด้าน	ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นหลัก	เนื้อหาและทักษะเฉพาะด้าน
แบบบูรณาการ	การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	ความรู้และทักษะวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้อง	ความสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้ และทักษะจากวิชาต่างๆมาใช้ในการแก้ปัญหา	การมีส่วนร่วมของผู้เรียน การปฏิบัติงานกลุ่ม ผลการเรียนรู้
แบบร่วมมือ	ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคม	สามารถเลือกใช้เนื้อหาใดๆก็ได้	เน้นกระบวนการกลุ่ม และโครงสร้าง ลำดับวิธีการในรูปแบบต่างๆ	ประเมินตนเอง ประเมินเพื่อนร่วมงาน

เน้นเนื้อหาวิชา ความรู้ต่างๆ CBI	ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือใน การเรียนรู้	การเชื่อมโยง สาระการ เรียนรู้อื่นๆใน หลักสูตร	บูรณาการทักษะทาง ภาษาทั้ง 4 ด้าน	ทักษะทาง ภาษา และเนื้อหาวิชา
แบบองค์รวม	การบูรณาการ ทักษะทางภาษา กับบริบท สาระ การเรียนรู้อื่น และ การพัฒนาองค์ รวม	เนื้อหาสาระที่มี ความหมายกับ ผู้เรียน	ผู้เรียนมีส่วนร่วม วางแผนและการมี ปฏิสัมพันธ์	การมีส่วนร่วม ของ ผู้เรียนและผล การเรียนรู้
จากการทำ โครงการ	การเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง การ เชื่อมโยงความรู้กับ ชีวิตจริง	กิจกรรมใน สถานการณ์จริง วิธีแสวงหา ความรู้ และการ รวบรวมอย่าง เป็นระบบ	การลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ และ งานศึกษาค้นคว้าที่ทำ ร่วมกัน	การวางแผน การทำงาน ความ รับผิดชอบ ผลสำเร็จของ งาน
เน้นภาระงาน	การลงมือปฏิบัติ ภาระงานที่ได้รับ มอบหมายให้เสร็จ สมบูรณ์ตาม วัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้	ใช้ภาระงานเป็น หลัก โดยมุ่งฝึก เนื้อหาหรือ ทักษะทางภาษา เพื่อให้ เกิดการ เรียนรู้ที่คาดหวัง	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ความสามารถ ทางภาษา ความสำเร็จ ของภาระงานที่ ปฏิบัติ และการ บรรลุ จุดมุ่งหมายที่ตั้ง ไว้
การสร้างองค์ ความรู้	การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน	เนื้อหาความรู้ ต่างๆที่ หลากหลาย รอบตัว	ใช้กลยุทธ์และกลวิธี หลากหลาย เพื่อให้ ผู้เรียนมีโอกาสแสดง ความสามารถความ คิดเห็น	งานที่ มอบหมายให้ทำ ตามความ แตกต่างของ ผู้เรียน
แบบ 4 MATS	พัฒนาการใช้สมอง ทั้งซีกซ้าย ซีกขวา และ การบูรณาการ ประสบการณ์	เนื้อหาความรู้ จากวิชาการ ต่างๆ	เน้น การบูรณาการ ความรู้ใหม่เข้ากับ ประสบการณ์เดิมโดย เน้นประสบการณ์ตรง	ประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน

การตอบสนอง ด้วย TPR	การฝึกการจำและ ปฏิบัติ	ประโยคคำสั่ง คำศัพท์ และไวยากรณ์	ครูเป็นต้นแบบในการ ออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม	การสังเกตการ ปฏิบัติตามคำสั่ง
------------------------	---------------------------	--	--	----------------------------------

4. ด้านรูปแบบการเรียนรู้

Kolb (1984) ได้นิยามการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการการได้มาซึ่งความรู้โดยผ่านการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ และได้นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ได้ดังต่อไปนี้

1. **เอกนัย (Convergence)** ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนที่มีทักษะทางการแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการนำแนวคิดไปปฏิบัติใช้ ผู้เรียนกลุ่มนี้จะสามารถแสดงศักยภาพได้ดีในสถานการณ์ที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว หรือในสถานการณ์ที่มีทางแก้ไขแล้ว โดยผ่านการประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎี การประเมินผลที่จะเกิดและการเลือกแนวทางแก้ไข การปฏิบัติตามขั้นตอนที่เรียงลำดับและมีรายละเอียด รวมไปถึงการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนด้วยลำดับกิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผล ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบทำงานเฉพาะทางและการแก้ปัญหามากกว่าการอภิปรายระหว่างบุคคล
2. **อเนกนัย (Divergence)** หมายถึง ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงทางด้านจินตนาการ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ได้ด้วยมุมมองที่แตกต่าง ผู้เรียนกลุ่มนี้เก่งกว่าการเรียนรู้จากการสังเกตมากกว่าการลงมือทำ และสามารถแสดงศักยภาพได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการแนวคิดทางเลือกที่หลากหลาย ผู้เรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการระบุปัญหา การแบ่งปันข้อมูล และการมีส่วนร่วมในกลุ่ม
3. **ดูดซึม (Assimilator)** ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านวิธีอุปนัย ผู้เรียนกลุ่มนี้เรียนรู้จากแนวคิดนามธรรม สามารถสร้างแบบจำลองเชิงมโนทัศน์ (Conceptual model) ออกแบบการทดลอง และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้เรียนกลุ่มนี้เก่งกว่ามีความสนใจในแนวคิดนามธรรมและมโนทัศน์มากกว่าผู้คน และตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ ผู้เรียนกลุ่มนี้จะซึมซับข้อมูลที่หลากหลายและแปรเปลี่ยนเป็นแนวคิดที่สั้นกระชับและมีตรรกะได้
4. **ปรับปรุง (Accommodator)** หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนรู้จากประสบการณ์ การวางแผน และการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง ผู้เรียนกลุ่มนี้มีความโดดเด่นในด้านความยืดหยุ่น ความเต็มใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม และการแก้ปัญหาด้วยวิธีธรรมชาติมากกว่าการใช้ทฤษฎีหรือการวางแผน ผู้เรียนกลุ่มนี้เก่งกว่าสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี แต่อาจไม่มีความอดทนและดีใจ

5. ด้านสื่อการสอน

สื่อการสอน นับเป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสามารถใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้อธิบายความหมายของคำ โดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้สรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ใช้ประกอบคำอธิบายของครู และช่วยส่งเสริมคำอธิบาย เสริมทักษะ และเสริมประสบการณ์

ของนักเรียน (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532) นอกจากนี้ สื่อสายังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านต่างๆได้ เช่นกัน เช่น ปัญหาจำนวนผู้เรียนที่มากขึ้น ปัญหาการขาดความรู้พื้นฐาน ของผู้เรียน หรือปัญหา ผู้เรียนที่อยู่ในสภาพเสียเปรียบหรือยากจน (Erickson, 1971)

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1976) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการเลือกใช้สื่อในการจัดการเรียน การสอนไว้ดังต่อไปนี้

- 1) การให้ข้อมูลหรือการสอน (Information or Instruction) ในการที่จะต้องตัดสินใจว่า จะกำหนดวิธีการสอนและเนื้อหา นั้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงวิธีการถ่ายทอดความรู้ว่า จะใช้วิธีการให้ข้อมูลหรือวิธีสอน เนื่องจากวิธีการถ่ายทอดดังกล่าวจะมีผลต่อการ กำหนดสื่อการเตรียมการสอนต่อผู้เรียน โดยวิธีการให้ข้อมูลผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ใช้สื่อ โดยตรง แต่ถ้าใช้วิธีสอน ผู้สอนจะเป็นผู้ใช้สื่อและผู้เรียนจะเป็นผู้สนองตอบ ทั้งนี้ จะต้องมีการคำนึงถึงเนื้อหาวิชาเป็นสำคัญ
- 2) ขั้นตอนตัดสินใจวิธีการถ่ายทอด (Transmission Method) การใช้สื่อในลักษณะของการ สอน ผู้สอนจะต้องทำหน้าที่ใช้สื่อนั้นประกอบการสอนโดยตรง เช่น การบรรยาย การ สาธิต การทดลอง เป็นต้น สื่อ นั้นจะต้องทำหน้าที่ เป็นอุปกรณ์ของการสอน (Instructional Aids) แต่ถ้าสื่อนั้นใช้ในลักษณะของการให้ข้อมูล สื่อ นั้นจะทำหน้าที่ เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Instructional Media) โดยผู้สอนจะมีบทบาท เป็นเพียงผู้ดูแล และให้คำแนะนำเท่านั้น
- 3) พิจารณาลักษณะเฉพาะของบทเรียน (Lesson Characteristics) หมายถึง การ พิจารณาจุดประสงค์ของบทเรียนว่ามีความต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านใด (พุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือ ทักษะพิสัย)
- 4) เลือกระดับของสื่อ (Class of Media) หมายถึง การพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะหรือ ศักยภาพของสื่อแต่ละชนิดว่าจำเป็นต่อบทเรียนนั้นๆหรือไม่เพียงไร เช่น สื่อ นั้น จำเป็นต้องเคลื่อนไหวหรือไม่ จำเป็นต้องเป็นลักษณะ 3 มิติ หรือจำเป็นต้องใช้เสียง หรือไม่ เป็นต้น
- 5) ตรวจสอบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเลือกสื่อ หลังจากที่ได้ตัดสินใจเลือกสื่อ ตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาแล้ว จะต้องผ่านการตรวจสอบผลของการใช้สื่อในแง่ ของความเหมาะสมต่อการนำเสนอบทเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนการสอน ถ้าสื่อนั้นไม่เหมาะสมต่อการนำเสนอจะต้องย้อนกลับมาพิจารณาเลือกสื่อในขั้นตอนที่ 4 ใหม่
- 6) การพัฒนาและการทดสอบสื่อ เมื่อผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อในลักษณะ ต่างๆแล้ว จะต้องมีการพัฒนาและทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อความถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้อย่างกว้างขวางต่อไป

6. ด้านทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2553) ได้สรุปประเภททรัพยากรแหล่งการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. สื่อประเภทบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ตนมีอยู่ให้ผู้สนใจด้วยการเรียนรู้ในท้องถิ่นได้แก่ บุคคลที่มีทักษะความสามารถในสาขาอาชีพต่างๆ เช่น ช่างฝีมือ ช่างทอง ช่างไม้ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ อาทิ ศิลปินทุกแขนง นักกฎหมาย นักหนังสือพิมพ์ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือ อาวุโสที่มีประสบการณ์มาก เป็นต้น
2. สื่อประเภททรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและให้ประโยชน์ต่อมนุษย์ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ พืช และแร่ธาตุ เป็นต้น ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ ท้องถิ่นมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ท้องถิ่นนั้นจะเป็นดินแดนแห่งความมั่งคั่ง แหล่งวิทยาการประเภททรัพยากรธรรมชาติได้แก่ อุทยานแห่งชาติวนอุทยานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ และศูนย์ศึกษาธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการ เฉพาะตัวตามเขตภูมิศาสตร์ และภูมิอากาศมีคุณค่า ในการศึกษาค้นคว้าทั้งทางด้าน วิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์ และอารยธรรม
3. สื่อประเภทสถานที่ หมายถึง อาคาร สิ่งก่อสร้าง และวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น ที่ประชาชนสามารถศึกษาหาความรู้ให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือสิ่งที่ต้องการ เช่น โรงทำ น้ำประปา ที่ว่าการอำเภอ โรงพยาบาล และสิ่งต่าง ๆ
4. สื่อประเภทเทคนิค หมายถึง สิ่ง que แสดงถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้น สิ่ง que มนุษย์ทำการปรับปรุง อาทิ โรงงานที่ทันสมัย ระบบ การสื่อสาร คอมพิวเตอร์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรือระบบใหม่ๆ ที่นำเข้ามาใช้ในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งช่วยให้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ช่วยให้ผู้เรียน เกิดจินตนาการ เกิดแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ทั้งด้านความคิดและสิ่งประดิษฐ์คิดค้น
5. สื่อประเภทกิจกรรมในท้องถิ่น หมายถึง การปฏิบัติทางด้านประเพณีและวัฒนธรรม ต่างๆ ตลอดจนพิธีกรรมทางศาสนา การปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ ตลอดจนความเคลื่อนไหวเพื่อแก้ไขปัญหาและปรับพัฒนาสภาพต่างๆ ในท้องถิ่น การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม อาทิ การรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การส่งเสริมการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยและการรณรงค์ความปลอดภัยของเด็กและสตรีในท้องถิ่น เป็นต้น

ทั้งนี้ ในส่วนของทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนั้น อรุณี วิริยะจิตร (Wiryachitra, 2001) ได้ อภิปรายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของการจัดการเรียนการสอนในประเด็นดังกล่าวนี้ไว้ว่า มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Centre, SALC) กว่า 46 โครงการในโรงเรียนทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อจัดเตรียมสื่อประสม (Multimedia) และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะภาษานอกชั้นเรียนด้วยตนเอง ตามความสนใจและความต้องการส่วนบุคคล
2. เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่มีความหลากหลายที่ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการอ่าน
3. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับฝึกผู้เรียนในด้านยุทธวิธีในการเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Education) อันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตต่อไป

7. ด้านผู้สอน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดบทบาทของผู้สอนไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

- ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้านความรู้และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล แล้วพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

นอกจากนี้ มิลเลอร์ (Miller, 1987) ยังได้สรุป ลักษณะด้านจิตพิสัยของครู (Affective Characteristics) ซึ่งมีความสอดคล้องกับบทบาทในข้างต้นไว้ดังต่อไปนี้

- ครูต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการสอน เนื่องจากพฤติกรรมของครูนั้นส่งผลต่อปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนและความสำเร็จในการเรียนภาษา
- ครูต้องมีความคิดสร้างสรรค์ โดยจะต้องมีเทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
- ครูต้องมีความอารมณ์ขัน เพื่อลดความกังวลของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และไม่กลัวที่จะทำผิดพลาด
- ครูต้องเป็นผู้อดทนและคอยให้กำลังใจ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

- ครูต้องมีความสนใจในตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความสนใจของตนเองในด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมยามว่าง ประสบการณ์ทำงาน ครอบครัว หรือ การท่องเที่ยว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขและเกิดความภูมิใจ
- ครูต้องมีเวลาให้ผู้เรียน โดยอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรึกษาหลังหมดคาบเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้นอกชั้นเรียนที่เป็นไปตามความสนใจของผู้เรียน และในขณะเดียวกันก็เป็นการให้กำลังใจในความพยายามของผู้เรียนด้วย

8. ด้านผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดบทบาทของผู้เรียนไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

- กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิด หาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ
- ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
- มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

นอกเหนือจากบทบาทดังกล่าวแล้ว Madrid (1995) ยังได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

1) เพศ (Gender)

Madrid และ คณะ (1994) พบว่า ผู้เรียนเพศหญิงมีทัศนคติแง่บวกและแรงจูงใจมากกว่าผู้เรียน เพศชาย ผู้สอนจึงควรให้ความสนใจในการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพศชาย นอกจากนี้ ยังพบว่า ภาวะผู้นำ และการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม โครงการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน ของผู้เรียนเพศหญิงก็มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนด้วย

2) บริบททางสังคม (Social context)

บริบททางสังคมมีความเชื่อมโยงกับชนชั้นทางสังคม ระดับทางวัฒนธรรม ภาษาที่ใช้ที่บ้าน ภาษาอื่นๆที่ใช้ในพื้นที่ กลุ่มชาติพันธุ์ และบริบทศาสนา Femoso (1990) พบว่า นอกเหนือจากวัฒนธรรมทางการที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากโรงเรียนแล้ว ผู้เรียนยังได้รับวัฒนธรรมที่ไม่เป็นทางการโดยได้รับอิทธิพลมาจากภูมิหลังของครอบครัว อีกด้วย วัฒนธรรมดังกล่าวนี้ส่งผลต่อผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น ความคาดหวังทางด้านวิชาการ หรือทัศนคติในการเรียนภาษาที่สอง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่า วัฒนธรรมที่ไม่เป็นทางการของผู้เรียน มักจะแตกต่างจากวัฒนธรรมทางการของโรงเรียนและวัฒนธรรมที่ไม่เป็นทางการของผู้สอนอีกด้วย

3) ความเชื่อและประสบการณ์ของผู้เรียน (Student's beliefs and experiences)

Wenden (1986) พบว่า ผู้เรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีความเชื่อที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น ปฏิกริยาตอบสนองของผู้เรียนต่อกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าเนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์และมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

4) ปัจจัยทางด้านจิตใจ (Affective factor)

สภาพทางจิตใจมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยบางครั้งผู้เรียนอาจมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี หรืออาจมีทัศนคติในแง่ลบและปฏิเสธการเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายด้าน เช่น ลักษณะนิสัยของผู้สอน ประเภทของกิจกรรมในชั้นเรียน และผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับ

5) แรงจูงใจ (Motivation)

Madrid และ คณะ (1994) กล่าวว่า ในส่วนของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) หรือ ความสนใจของตัวผู้เรียนเองโดยปราศจากการควบคุมหรือการแทรกแซงของปัจจัยภายนอกนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึง การรับรู้ต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาจใช้วิธีการสร้างแรงจูงใจประเภทดังกล่าวดังต่อไปนี้

- งานที่ผู้เรียนมีอิสระในการทำกิจกรรม
- การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกหรือสร้างข้อตกลงกับผู้สอนในสิ่งอยากจะทำ
- การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จัดการและกำหนดการเรียนภาษาที่สองด้วยตนเอง
- ช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความสามารถทางปัญญาของตนเอง

ด้านแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) Madrid และ คณะ (1994) พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของผู้เรียนเป็นอย่างสูง ได้แก่

- ค่านิยมที่เป็นเครื่องมือ (Instrumental Values) ของภาษาต่างประเทศในสังคมปัจจุบัน เช่น มีทางเลือกมากขึ้นในการหางาน และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้
- ธรรมชาติและลักษณะของวิชาภาษาอังกฤษเทียบกับวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ดนตรี เป็นต้น
- ความต้องการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาที่สองนั้นๆ รวมถึงความต้องการที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม และต้องการที่จะเป็นสมาชิกของประเทศนั้นๆ ในระยะยาว
- กิจกรรมในชั้นเรียน และแบบฝึกหัด เช่น การแสดงท่าทางประกอบการสนทนา การสื่อสารกับผู้เรียนคนอื่นๆ การทำงานคู่ การทำงานกลุ่ม หรือ การร้องเพลง เป็นต้น

- ครูผู้สอนภาษาที่สอง วิธีการสอน และบุคลิกลักษณะของผู้สอน
- อิทธิพลจากพ่อแม่

ทั้งนี้ ด้วยเพราะความกดดันทางสังคมในปัจจุบันที่มีต่อผู้เรียนวัยเด็กและผู้ใหญ่ ทำให้แรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจเบื้องต้นที่ส่งผลต่อความสนใจในการเรียน และนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจภายในที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาที่สอง อย่างไรก็ตาม หากที่ผู้เรียนไม่มีพัฒนาการภายในสองถึงสามปี ก็อาจทำให้เกิดภาวะขาดแรงจูงใจเป็นอย่างมาก (Madrid และ คณะ, 1994)

6) บุคลิกของผู้เรียน (Student's personality)

Madrid และ คณะ (1994) พบว่า บุคลิกของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สอง ได้แก่ ความขยัน ระดับความกังวลที่ต่ำ การมีส่วนร่วมและการชอบเข้าสังคม และการปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด

7) อายุ (Age)

ความเชื่อที่ว่าผู้เรียนในวัยเยาว์นั้นสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าผู้ใหญ่ที่มีที่มาจากสมมุติฐานช่วงอายุเอื้อการเรียนรู้ภาษา (Critical Period Hypothesis) (Penfield and Roberts, 1959) โดยมีการค้นพบว่า ผู้เรียนที่เป็นเด็กมีความสามารถในการเรียนการออกเสียงได้ดีกว่า (Burstall, 1975) อย่างไรก็ตาม แม้อายุที่เริ่มเรียนภาษาจะมีความสำคัญ แต่หากขาดปัจจัยภายนอกเช่น วิธีการสอน สิ่งแวดล้อมเช่นห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ ชั่วโมงเรียนภาษาที่มีน้อย หรือสื่อการสอนที่ไม่เพียงพอ รวมทั้งโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ก็อาจจะทำให้ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีได้เช่นกัน

8) ความสามารถในการเรียนรู้ (Aptitude)

Neufeld (1978) มีข้อสังเกตว่า ผู้เรียนบางคนมีความสามารถภายในในการเรียนภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนบางคนไม่มี ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Genesee (1976) ที่ว่า ความสามารถในการคิดและเรียนรู้ การให้เหตุผลผ่านภาษา และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาที่หนึ่ง รวมถึงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาที่สองบางด้านมีความสัมพันธ์กัน

9) รูปแบบการคิด (cognitive style)

รูปแบบการคิด หมายถึง วิธีการรับรู้ การดำเนินการ และจัดการการเรียนรู้ รูปแบบการคิดได้รับความสนใจและถูกนำมาศึกษามากที่สุด คือ รูปแบบการคิดแบบพึ่งพา (Field Dependent Style) และ รูปแบบการคิดแบบอิสระ (Field Independent Style) (Witkin et al., 1971) ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา จะรับรู้ในภาพรวม ชอบวิธีการบูรณาการ ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ชอบสถานการณ์ธรรมชาติและชอบบริบทที่ไม่เป็นทางการ ในขณะที่ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระ มีวิธีการรับรู้ในเชิงวิเคราะห์ ชอบเรียนรู้แบบแยกส่วน มีความเป็นตัวเอง พึ่งพาตนเอง และเป็นผู้เรียนที่ดีในชั้นเรียนซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เป็นทางการ

9. ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และ ความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดย สุมาลี จันทรชลอ (2542) ได้เสนอลักษณะที่ดีของการวัดและการประเมินผลการเรียนไว้ดังนี้

- 1) การวัดและการประเมินผลต้องยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก
- 2) การวัดผลของนักเรียนบางด้าน เช่น ด้าน จิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย ไม่ควรใช้เครื่องมือเพียงชนิดเดียว ข้อทดสอบ ควรใช้วิธีการอื่นๆประกอบด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการประเมินผลการเรียน
- 3) การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนควรดำเนินการบ่อยครั้ง อาจจะดำเนินการทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและภายหลังการเรียน
- 4) เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนของนักเรียนควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น
- 5) นักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน ซึ่งทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ครูควรหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เช่น การสอนซ่อมเสริม
- 6) ควรนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น
- 7) ครูควรเตรียมหรือสร้างเครื่องมือวัดผลและตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า และใช้เครื่องมือวัดผลอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 8) การวัดและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนบางวิธีควรใช้ภาษาหรือถ้อยคำและเวลาให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและระดับชั้นของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ หรือการสอบปากเปล่า การใช้ข้อสอบ เป็นต้น

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สาเหตุของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีหลายประการ มีนักวิจัยที่ทำการศึกษาและชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสามารถแบ่งตามหัวข้อหลักได้ดังนี้

1. **ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู** เช่น ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษที่ลึกซึ้ง ไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอน รวมทั้งขาดทักษะทางการสอน (Dhansobhon, 2006; Wongsothorn et al, 2003) ครูผู้สอนมีชั่วโมงการสอนที่มากเกินไปประกอบกับมีภาระหน้าที่อย่างอื่นในโรงเรียนที่นอกเหนือจากการสอน ทำให้ไม่มีเวลาพอในการเตรียมบทเรียนอย่างละเอียด (Chulalongkorn University Academic Service Centre, 2000; Biyaem 1997; รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม, 2549; Cruickshank et al 2009 ; Ornstein & Lasley, 2000)

2. **ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน** เช่น นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษและขาดแรงจูงใจในการเรียน (Krsmanovic and Prtrovic, 2009, Silver and Ephraim, 2012) นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่มาจากลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของผู้เรียนที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน เช่น การขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่มีความอดทนหรืออดสาหะในการฝึกฝนทักษะ รวมทั้งไม่ชวนช่วยเหลือโอกาสในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกห้องเรียน (Noom-ura, 2013) นอกจากนี้ยังพบปัญหาเพิ่มเติมอีกประการคือ ผู้เรียนสนใจและให้ความสำคัญกับการสอนแบบตัวเพื่อสอบเข้าเรียนมากกว่าการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ (Biyaem, 1997)
3. **ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียน** เช่น มีเนื้อหามากเกินไป หนังสือเรียนที่ใช้ไม่น่าสนใจเพราะยากหรือง่ายเกินไปทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ไม่ทำทนาย (Biyaem, 1997) โรงเรียนเน้นการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาบังคับและไม่มีการเลือกเสรีภาษาอังกฤษให้นักเรียนเลือกลงที่หลากหลาย กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภาษาอังกฤษยังมีน้อย และไม่มีการสอนภาษาอังกฤษเสริม
4. **ปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอน** ครูต้องมีการวางแผนการสอนที่ดี ออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และมีกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเพราะอาจประสบปัญหาที่ไม่คาดคิด เช่น นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ ไม่มีการโต้ตอบเมื่อครูตั้งคำถาม เป็นต้น (Lay-Dopyera & Dopyera, 1993; Thody et al, 2004) จากการศึกษาพบว่าครูยังขาดการใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน มักเน้นให้นักเรียนท่องจำ (Noom-ura, 2013) มีการใช้สื่อในการสอนน้อยและไม่หลากหลาย เนื่องจากมีครูที่ยังขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและไม่มีเวลาหาความรู้ รวมทั้งขาดความมั่นใจ (ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2553; รุ่งศิริรินทร์ จันทร์หอม, 2549)
5. **ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้** การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้เช่นเดียวกันเนื่องจากไม่อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการมัลติมีเดีย หรือศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Centre) เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถใช้เวลาว่างในการศึกษาค้นคว้าหรือฝึกฝนด้วยตนเอง จากงานวิจัยพบว่าบางโรงเรียนยังขาดความพร้อมในประเด็นดังกล่าว บางโรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในแหล่งเรียนรู้ดังกล่าว มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน หรือมีแหล่งเรียนรู้แต่ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้การได้จริง (รุ่งศิริรินทร์ จันทร์หอม, 2549; Chulalongkorn University Academic Service Centre, 2000)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้ Noom-ura (2013) ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาจาก 3 เขตการศึกษาในภาคกลาง ผลการวิจัยรายงานปัญหาที่พบ 5 ด้านคือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู 2) ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน 3) ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและหนังสือเรียน 4) ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และ 5) ปัญหาอื่นๆ เช่น เงินทุนสนับสนุนครูเพื่อพัฒนาตนเอง อุปกรณ์การเรียน แหล่งเรียนรู้ และจำนวนนักเรียนต่อห้อง ทั้งนี้ปัญหาอันดับหนึ่งคือปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนขาดความเพียรพยายามและความอดทนในการเรียน และแทบจะไม่มีโอกาสใช้ภาษาจริงนอกชั้นเรียนเลย ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทของประเทศไทยด้วยที่ไม่เอื้ออำนวย ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ครูยอมรับว่าปัญหาส่วนหนึ่งมาจากตัวผู้สอนเอง กล่าวคือครูขาดความรู้ทางภาษาที่ลึกซึ้งและมีโอกาสในการใช้ภาษาน้อยมากเช่นกัน ครูถนัดสอนในทักษะอ่านและเขียน แต่ไม่ถนัดสอนทักษะฟังและพูด และครูต้องการพัฒนาตนเองในทักษะที่เป็น productive skills เช่น ฟังและพูด เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นในการสื่อสาร ส่วนปัญหาทางด้านหลักสูตร การประเมินผล และอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากได้มีการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งจัดอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังพบว่าในความเห็นของครูมองว่าการสอนในห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากไม่เป็นปัญหาแต่อย่างใด

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมในเขตภาคเหนือตอนบน (ลลิตา ภูทอง, 2552) มีความสอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้น ในประเด็นของผลวิจัยที่ระบุว่านักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและไม่เห็นภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาไม่เพียงพอ ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ได้เชื่อมโยงปัญหาการขาดแรงจูงใจของนักเรียนกับครูผู้สอน เนื่องจากครูขาดความรู้ไม่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจจึงไม่สนใจเรียนในที่สุด ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากคุณสมบัติบางประการของครูในโรงเรียนประถมบางคนที่ไม่ตรงวุฒิ ทำให้ไม่มีพื้นฐานทางภาษาดีพอ ครูขาดความมั่นใจ เป็นอุปสรรคในการแสวงหาและเลือกใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย งานวิจัยยังรายงานต่อไปว่าครูมีภาระการสอนมากกว่า 1 สาระ แต่การจัดสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในโรงเรียนอยู่ในระดับดีมากแม้จะยังมีความขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ

ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคใต้โดยสะท้อนมุมมองของครูและผู้บริหารนั้น พบว่าปัญหาอันดับหนึ่งของครูสอนภาษาอังกฤษคือ ภาระงานที่มากเกินไป ทั้งนี้ครูมีภาระอื่นนอกเหนือจากงานสอนในปริมาณมาก ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการสอน นอกจากนี้ครูยอมรับว่าขาดทักษะการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ครูไม่ค่อยใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญ รวมทั้งครูไม่ถนัดทักษะการฟังและพูดซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักสูตรในปัจจุบันที่เน้นการสื่อสาร จากงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่าสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม เช่น ร้อนเกินไป หรือเสียงดัง ก็เป็นปัญหาในการเรียน นอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ จำนวนผู้เรียนต่อห้องที่มีมากเกินไป ส่งผลให้นักเรียนไม่มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างทั่วถึงในเวลาจำกัด และการประเมินผลมักจะเน้นข้อสอบปรนัยหรือเขียนตอบอย่างสั้น เพราะความสะดวกรวดเร็วในการ

ตรวจของครู ในเรื่องหลักสูตรนั้นพบว่าครูไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ สื่อการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย แหล่งเรียนรู้มีน้อยเพราะขาดงบประมาณ (รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม, 2549)

ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

โรงเรียนในสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดภาคใต้เริ่มก่อตั้งโดยกลุ่มชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทยซึ่งมีในบันทึกประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 100 ปี แต่ประวัติกิจกรรมการเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวจีนโพ้นทะเลกลุ่มนี้สามารถสืบย้อนไปได้เพียง 40 ปีเท่านั้น

ขบวนการรักชาติของชาวจีนในแถบอินโดจีนมีจุดเริ่มต้นจากการปฏิวัติของ ดร. ซุนยัตเซ็น ซึ่งต่อมาโรงเรียนภาษาจีนในภูมิภาคอินโดจีนก็เจริญรุ่งเรืองขึ้น ผู้นำชาวจีนในปัตตานี เช่น อุปาซุ่ย หวางต้าเผิง เฉินจูยิ่น ฯลฯ มีความเห็นว่าจะก่อตั้งโรงเรียนขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2461 กิจกรรมการค้ารุ่งเรือง ชาวจีนต่างกระตือรือร้นที่จะตั้งโรงเรียน จึงจัดตั้งคณะกรรมการเริ่มก่อสร้างโรงเรียนจีน ชาวจีนต่างก็กระตือรือร้นที่จะบริจาคเงินสนับสนุน จึงรวบรวมเงินได้จำนวน 8,000 บาท เพื่อซื้อตำหนักเก่าของกษัตริย์มลายู ตัดแปลงเป็นอาคารเรียน ชาวจีนผู้เจียน เฉิน จูยิ่น ในขณะที่รับตำแหน่งผู้คุมศุลกากร คณะกรรมการได้ปรึกษารื้อกันเพื่อจัดเก็บภาษีเข้าขาออกของชาวจีนเพิ่มขึ้น เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายของชาวจีน การดำเนินการจึงเป็นไปอย่างราบรื่น

ในส่วนของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในมูลนิธิจีน จะใช้หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการเสริมด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนด้วยหลักสูตร Hanban จากประเทศจีนโดยมีแผนพัฒนาการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ (สำนักงาน HANBAN ประจำประเทศไทย, 2556)

มาตรการที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

- กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่วัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรณีโรงเรียนที่มีความพร้อม สามารถเปิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ โดยเป้าหมายระดับประถมศึกษา คือ มุ่งให้นักเรียนสนใจผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เน้นการสื่อสารทักษะการฟังและพูด และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นการสื่อสารทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และนำความรู้ไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ
- ปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียน โดยระดับชั้น ป.4-6 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดผู้เรียนไม่เกิน 20 คน/ห้อง ส่วนระดับชั้น ม.1-3 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 25 คน/ห้อง และระดับชั้น ม.4-6 กรณีจัดให้เรียนเป็นแผนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ ส่วนวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 30 คน/ห้อง
- จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน ระยะ 3-4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน

- พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื่อ HANBAN
- จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น (Chinese Program)

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน

- ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่มีใช้อยู่ในโรงเรียนปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยน พร้อมจัดทำคู่มือครู
- รวบรวมรายชื่อสื่อที่มีคุณภาพเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์
- พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพ เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เป้าหมาย แนวทางการจัดการเรียนการสอน และบริบทของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล

- ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือประเมินที่ได้รับมาตรฐานระดับสากล เช่น HSK, YCT
- ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- พัฒนาค้างข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น HANBAN สำนักทดสอบทางการศึกษา

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครูสอนภาษาจีน

- สำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอนฯ เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู
- กำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีนโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานเจ้าของภาษา
- สอบวัดระดับความรู้ความสามารถ และทักษะด้านภาษาจีนของครูสอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป
- อบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนา ความรู้/ทักษะภาษาจีน วิธีสอนแบบต่างๆ และการวัดและประเมินผล เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนแบบสื่อสาร และการใช้สื่อ ICT ในการสอนที่เน้นการสื่อสาร
- ติดตามประเมินผลครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรม
- สนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพไปอบรมเพื่อเสริมประสบการณ์ ณ ประเทศจีน

- จัดประชุม/สัมมนา/เสวนา/สาธิตการสอนที่ได้ผลดี (Best Practice) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับครูผู้สอน
- จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครู ระยะ 3-4 สัปดาห์ โดยโรงเรียน ศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน

- ตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ควบคุมคุณภาพทั้งระดับ สพฐ. และเขตพื้นที่การศึกษา
- สำรวจความต้องการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน
- สำรวจความต้องการการใช้ภาษาจีนในการประกอบอาชีพของหน่วยงาน/สถานประกอบการ
- จัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามความพร้อมและบริบทของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจ โดยมีได้เป็นการบังคับ และจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นหรือวิชาเลือกอื่นๆ รองรับ กรณีผู้เรียนไม่เลือกเรียนภาษาจีน
- จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการกำกับดูแลและให้ข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม/คู่มือให้ชัดเจน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed method)

1. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) ใช้แบบสอบถามกับนักเรียนและครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ
2. การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ ครูผู้สอน และนักเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบ สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัด มูลนิธิจีน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 1/2558 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา โดยจำแนกเป็นจำนวนดังตาราง

โรงเรียน	จังหวัด	นักเรียน (คน)			ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (คน)		
		ป.6	ม.3	ม.6	ประถม	มัธยมต้น	มัธยมปลาย
โรงเรียน จ้องฮั่ว (อ.เมือง)	ปัตตานี	64	-	-	2	-	-
โรงเรียน ฮั่วหนามูลนิธิ (อ. สายบุรี)	ปัตตานี	40	-	-	2	-	-
โรงเรียน บานนราวิทยา (อ. เมือง)	นราธิวาส	77	-	-	3	-	-
โรงเรียน ยะลาบำรุงผดุงประชา (อ.เมือง)	ยะลา	59	22	-	1	1	-
โรงเรียน จงฬามูลนิธิ (อ. เบตง)	ยะลา	125	71	17	6	1	1
รวม		365	93	17	14	2	1

กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) เพื่อใช้ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในระดับ ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในขณะที่กรณีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยสรุปเป็นตารางดังต่อไปนี้

โรงเรียน	จังหวัด	นักเรียน (คน)			ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (คน)		
		ป.6	ม.3	ม.6	ประถม	มัธยมต้น	มัธยมปลาย
โรงเรียน จ้องฮั่ว (อ.เมือง)	ปัตตานี	40	-	-	2	-	-
โรงเรียน ฮั่วหนามูลนิธิ (อ. สายบุรี)	ปัตตานี	25	-	-	2	-	-
โรงเรียน บานนราวิทยา (อ. เมือง)	นราธิวาส	45	-	-	3	-	-
โรงเรียน ยะลาบำรุงผดุงประชา (อ.เมือง)	ยะลา	35	20	-	1	1	-
โรงเรียน จงฬามูลนิธิ (อ. เบตง)	ยะลา	73	60	14	6	1	1
รวม		312	80	14	14	2	1

ทั้งนี้ ในส่วนของวิธีการสุ่มตัวอย่าง งานวิจัยชิ้นนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) กับนักเรียนทั้งสิ้น 312 คน และ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การศึกษาเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (The Opened Form) จำนวน 3 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 : สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน และแบบสอบถามสำหรับผู้สอน โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้จากกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีค่าเท่ากับ 0.852 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้จากกลุ่มครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน มีค่าเท่ากับ 0.812 ซึ่งสรุปได้ว่าแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดเชื่อถือได้

2. การศึกษาเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านต่างๆ ได้แก่ หลักสูตร เนื้อหาวิธีการสอน สื่อการเรียน การสอน ทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอน ผู้เรียน และการวัดและประเมินผล โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์จากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

สร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพเครื่องมือแบ่งออกเป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. เชิงปริมาณ

- 1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยศึกษาหลักการ ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
- 1.2 สร้างเครื่องมือ โดยศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามแล้วกำหนดประเด็นและขอบเขตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) แสดงความครอบคลุมของเนื้อหา
- 1.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนจำนวน 30 คนและครูจำนวน 16 คน และนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
- 1.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
- 1.5 นำผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยมาสรุปผล

2. เชิงคุณภาพ

- 2.1 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) แสดงความครอบคลุมของเนื้อหา
- 2.2 นำไปสัมภาษณ์ครูผู้สอนและผู้เรียน
- 2.3 บันทึกประเด็นการสนทนา เพื่อจัดเก็บสาระสำคัญของการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือไปยังโรงเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนจำนวน 312 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุกคนจำนวน 17 คน โดยจำแนกตามตาราง

โรงเรียน	จังหวัด	นักเรียน (คน)			ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (คน)		
		ป.6	ม.3	ม.6	ประถม	มัธยมต้น	มัธยมปลาย
โรงเรียน จ้องฮั่ว (อ.เมือง)	ปัตตานี	40	-	-	2	-	-
โรงเรียน ฮั่วหนามูลนิธิ (อ. สายบุรี)	ปัตตานี	25	-	-	2	-	-
โรงเรียน บานรวิทยา (อ. เมือง)	นราธิวาส	45	-	-	3	-	-
โรงเรียน ยะลาบำรุงผดุงประชา (อ.เมือง)	ยะลา	35	20	-	1	1	-
โรงเรียน จงฬามูลนิธิ (อ. เบตง)	ยะลา	73	60	14	6	1	1
รวม		312	80	14	14	2	1

ทั้งนี้ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นประถมมีความเข้าใจในการทำแบบสอบถามที่ดีขึ้น คณะวิจัยจึงได้อธิบายคำถามในแบบสอบถามเป็นรายข้อ และเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสอบถามได้ทันทีที่มีข้อสงสัย

ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับอาสาสมัครที่เป็นนักเรียนจำนวน 80 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุกคนจำนวน 16 คน โดยจำแนกตามตาราง

โรงเรียน	จังหวัด	นักเรียน (คน)			ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ (คน)		
		ป.6	ม.3	ม.6	ประถม	มัธยมต้น	มัธยมปลาย
โรงเรียน จ้างฮั่ว (อ.เมือง)	ปัตตานี	10	-	-	2	-	-
โรงเรียน ฮั่วหนามูลนิธิ (อ. สายบุรี)	ปัตตานี	10	-	-	2	-	-
โรงเรียน บานรวิทยา (อ. เมือง)	นราธิวาส	10	-	-	2	-	-
โรงเรียน ยะลาบำรุงผดุงประชา (อ.เมือง)	ยะลา	10	10	-	1	1	-
โรงเรียน จงฬามูลนิธิ (อ. เบตง)	ยะลา	10	10	10	6	1	1
รวม		50	20	10	14	2	1

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

ค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวคูณด้วยความถี่

F แทน จำนวนความถี่ของแต่ละค่าถาม

X แทนค่าน้ำหนักในแต่ละข้อ

n แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ค่าคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

Σ แทน ผลรวม

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียน

1.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ กล่าวถึงลักษณะประชากรและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 1/2558 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงฟามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยารวมทั้งสิ้น 312 คน ซึ่งได้ตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังตารางและผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโรงเรียนที่สังกัด จังหวัด เพศ อายุ และระดับชั้น

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน		
จงฟามูลนิธิ	147	47.1
จ้องฮั่ว	40	12.8
บางนราวิทยา	45	14.4
ยะลาบำรุงผดุงประชา	55	17.6
ฮั่วหน่ามูลนิธิ	25	8.0
รวม	312	100.0
จังหวัด		
ปัตตานี	65	20.8
ยะลา	202	64.7
นราธิวาส	45	14.4
รวม	312	100.0
อายุ		
10 – 12	215	68.9
13 – 15	77	24.7
15 ปีขึ้นไป	20	6.4
รวม	312	100.0
เพศ		
ชาย	140	44.9
หญิง	172	55.1

รวม	312	100.0
ระดับชั้น		
ป.6	218	69.9
ม.3	80	25.6
ม.6	14	4.5
รวม	312	100.0

เมื่อจำแนกตามโรงเรียน มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนจงฬามูลนิธิ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 โรงเรียนจ้อยฮั่วจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 โรงเรียนบางนราวิทยาจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชาจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และโรงเรียนฮั่วหน่าจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8

เมื่อจำแนกตามจังหวัด มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานสอนในจังหวัดยะลามากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 ผู้ตอบแบบสอบถามจังหวัดปัตตานีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และจังหวัดนราธิวาสจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

เมื่อจำแนกตามอายุ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 10 – 12 ปี จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 อายุระหว่าง 13 – 15 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุน้อยที่สุดมีอายุ 10 ปีในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากที่สุดอายุ 19 ปี

เมื่อจำแนกตามเพศ มีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และเพศหญิงจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6

1.2 ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1.2.1 ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	SD
1. โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	3.83	0.816
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	4.23	0.873
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	4.11	0.916
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.18	0.876
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.06	0.835

ตารางที่ 1.2.1 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในประเด็นหลักสูตรในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ในทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 1. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน ($\bar{X} = 4.23$) ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.18$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.83$)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ นักเรียนยังให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์นั้นไม่เพียงพอ

ตารางที่ 1.2.2 ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	SD
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	3.98	0.846
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	4.02	0.839
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	4.21	0.837
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	4.20	0.865
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร	4.24	0.894
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	4.07	0.756
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	4.03	0.880

ตารางที่ 1.2.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ในทุกด้าน ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.24$) ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.21$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.98$)

ประเด็นด้านเนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.98$) นักเรียนได้ให้ความเห็นว่าเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะการฟังนั้นไม่เพียงพอ

ตารางที่ 1.2.3 ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	4.41	0.830
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	4.22	0.800
3. ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ	4.13	0.850
4. ครูใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา	4.17	0.892
5. ครูพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	4.12	0.945
6. ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.14	0.823
7. ครูสอนเน้นไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	4.22	0.920
8. ครูเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	4.01	0.928
9. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.85	0.983
10. ครูใช้กระบวนการกลุ่มในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบของตนเอง	4.04	0.951
11. ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	4.34	0.838
12. ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	3.98	0.884
13. ครูใช้กลวิธีการสอนต่างๆในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น	4.14	0.926
14. ครูใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	4.02	0.846
15. ครูใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.02	0.895
16. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมุติ	4.17	0.895
17. ครูปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	3.97	0.892
18. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	4.14	0.902
19. ครูใช้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	4.25	0.903
20. ครูสรุปเนื้อหาที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	3.94	0.926
21. ครูจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	3.38	1.221

ตารางที่ 1.2.3 แสดงรูปแบบและวิธีการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบและวิธีที่ใช้ในการสอนทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$) ยกเว้น ข้อที่ 21. ครูจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า รูปแบบและวิธีที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในระดั้มาก 3 ลำดับแรก คือ ครูมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน ($\bar{X} = 4.41$) ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ($\bar{X} = 4.34$) และ ครูใช้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ($\bar{X} = 4.25$)

จากการสัมภาษณ์ พบว่าสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ กล่าวคือ การจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนมีอยู่น้อย อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากการสอนโดยอ้างอิงจากหนังสือเรียนแล้ว พบว่ามีกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนอื่นๆ อีกด้วย เช่น เกมส์ การสอนผ่านเพลง และการจับคู่สนทนา นอกจากนี้ยังพบว่า ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้นอกชั้นเรียนอีกด้วย เช่น การท่องเที่ยว การฝึกอ่านและการทำรายงาน

ตารางที่ 1.2.4 ทรรศนะและแหล่งเรียนรู้

ด้านทรรศนะและแหล่งเรียนรู้	$\bar{X}$	SD
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	3.95	1.097
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	2.85	1.503
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับนักเรียน	3.28	1.255
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ	3.25	1.201
5. นอกเหนือจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว โรงเรียนยังมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วย	3.08	1.218
6. โรงเรียนมีสื่ออื่นๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อี-เลิร์นนิ่ง (e-learning))	3.40	1.255
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษหลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์)	3.63	1.175
8. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่ทันสมัย	3.29	1.111
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์)	3.69	1.161

ตารางที่ 1.2.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรรศนะและแหล่งเรียนรู้ในทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 2.51 - 3.50$) โดยข้อที่มีคะแนนสูงสุดคือ โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.95$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ ($\bar{X} = 2.85$)

จากการสัมภาษณ์ พบว่า มีเพียงแค่ 2 โรงเรียนเท่านั้นที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมีจำนวนอาจารย์ชาวต่างชาติเฉลี่ยประมาณ 2-3 คน เป็นชาวแอฟริกันและฟิลิปปินส์ ในส่วนของห้องปฏิบัติการทางภาษา พบว่า มีโรงเรียนที่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวน 3 โรงเรียน ปิดปรับปรุงจำนวน 1 โรงเรียน และสามารถใช้ได้จำนวน 1 โรงเรียน ทั้งนี้ ในส่วนของโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมให้ความเห็นว่ามีโอกาสได้ใช้น้อยและอุปกรณ์ไม่พร้อมต่อการใช้งาน

ตารางที่ 1.2.5 ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารตอบโต้โดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.90	0.982
2. ครูสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	3.82	0.979
3. ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ	3.89	0.959
4. ครูช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	3.83	1.033
5. ครูสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	3.82	1.004
6. ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน	4.14	0.928
7. ครูมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	4.01	0.902
8. ครูมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.09	0.890
9. ครูมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน	4.04	0.955
10. ครูมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	3.74	0.934
11. ครูยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด	4.07	0.926
12. ครูเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ	4.09	0.834
13. ครูจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	3.83	0.958

ตารางที่ 1.2.5 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อคุณลักษณะของครู ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยในทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ข้อที่

มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.14$) ครูมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและครูเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ ($\bar{X} = 4.09$) และครูยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด ($\bar{X} = 4.07$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.74$)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า ปริมาณที่ครูไทยในการใช้ภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียนนั้นมีความหลากหลายนับตั้งแต่ 20-70% ในขณะที่โรงเรียนที่เปิดสอน English Program นักเรียนได้ให้ความเห็นว่าห้องเรียนที่มีอาจารย์ไทยสอนคู่กับอาจารย์ชาวต่างชาติ หรือ ห้องเรียนที่มีชาวต่างชาติที่พูดภาษาไทยได้ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ภาษาไทยยังคงมีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษตามทัศนะของผู้เรียน

ตารางที่ 1.2.6 ด้านผู้เรียน

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	SD
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	4.01	1.005
2. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.65	0.963
3. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.77	1.053
4. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	3.67	1.051
5. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	3.76	0.976
6. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	3.77	0.991
7. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน	3.92	0.933
8. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	3.56	1.006
9. ผู้เรียนชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน	3.45	1.026
10. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.63	0.997
11. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.68	1.027

ตารางที่ 1.2.6 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยในทุกข้อมีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ยกเว้นข้อ 10. ผู้เรียนชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน (3.45) ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยในด้านผู้สอน ข้อ 10. ครูมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.74$) จากการสัมภาษณ์พบว่า นอกจากไปเรียนพิเศษแล้ว นักเรียนยังศึกษาคำศัพท์ผ่าน

ช่องทางอื่นด้วยเช่น เว็บไซต์ ภาพยนตร์ เพลง และวิดีโอเกม ทั้งนี้ นักเรียนได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนคือ การพูด การฟัง และ ไวยากรณ์

ในส่วน of ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.01$) ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.92$) และ ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.77$)

จากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยดูได้จากการส่งงานทุกครั้ง ตรงต่อเวลา การไม่คุยในเวลาเรียน อีกทั้งในบางกลุ่มยังมีลักษณะของการช่วยกันเรียนด้วย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบรรยากาศในการเรียนไม่เครียดนัก รวมไปถึงแรงจูงใจภายในต่างๆ ของผู้เรียนด้วย เช่น ต้องการจะดูภาพยนตร์ต่างประเทศให้เข้าใจ ต้องการจะไปต่างประเทศ อีกทั้งนักเรียนบางกลุ่มยังแสดงให้เห็นถึงความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารและทำงานกับคนทั่วโลกด้วย

ตารางที่ 1.2.7 ด้านการวัดและการประเมินผล

ด้านการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	SD
1. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัด และการประเมินผล	3.89	0.923
2. ครูมีเกณฑ์การวัดและการประเมินผลที่ชัดเจน	4.13	0.828
3. ครูวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.95	0.959
4. ครูชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้ผู้เรียน	4.14	0.901
5. ครูแจ้งผลการวัดและการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	4.07	0.879
6. ครูวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	3.97	0.958
7. ครูตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและข้อเสนอแนะ	4.04	0.960
8. ครูประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงาน	4.08	0.912
9. ครูวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.10	0.896
10. ครูมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	3.95	0.978
11. ครูใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	3.95	0.979
12. ครูใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	3.87	0.989
13. ครูวัดผลและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.87	1.003
14. ครูมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากการประเมินการเรียนรู้อยู่	3.94	0.938

ตารางที่ 1.2.7 แสดงวิธีที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$)

วิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผลระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ ครูชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.14$) ครูมีเกณฑ์การวัดและการประเมินผลที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.13$) และ ครูวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค ($\bar{X} = 4.10$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยในลำดับสุดท้ายคือ 12.ครูใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล และ 13.ครูวัดผลและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.87$)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นอกจากการวัดด้วยการสอบกลางภาคและปลายภาคแล้ว ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินแบบอื่นๆด้วย เช่น การทำรายงานทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม การท่องศัพท์ การเขียนนิทาน และการสนทนา ซึ่งในบางครั้งผู้สอนได้เปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมชั้นตรวจงานกันเองด้วย

1.3 ตอนที่ 3 ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 1.3.1 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหา	ร้อยละ	
	จำนวน	ละ
1. ด้านครู		
1.1 ผู้สอนไม่สามารถอธิบายเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้	55	17.6
1.2 ผู้สอนมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	34	10.9
1.3 ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ	64	20.5
1.4 ผู้สอนมีทักษะในการสื่อสารต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	89	28.5
1.5 ผู้สอนขาดความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ	28	9.0
2. ด้านผู้เรียน		
2.1 ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในห้องเรียน	71	22.8
2.2 ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	74	23.7
2.3 ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	74	23.7
2.4 ผู้เรียนสนใจในการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนตามเนื้อหาในบทเรียน	107 99	34.3 31.7
2.5 ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน		

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

3.1 เนื้อหาในบทเรียนไม่น่าสนใจ	86	27.6
3.2 เนื้อหามีมากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน	109	34.9
3.3 จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป	51	16.3
3.4 สภาพทั่วไปในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เช่น นักเรียนไม่สามารถเคลื่อนย้ายตัวเองได้สะดวกเวลาทำกิจกรรม ห้องเรียนแคบเกินไป	100	32.1
3.5 ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	118	37.8
3.6 ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง	115	36.9
3.7 ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา	113	36.2

ตารางที่ 1.3.1 แสดงผลการสำรวจปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และ ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 37.8) ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 36.9) และ ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (ร้อยละ 36.2)

หากวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านครู 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ผู้สอนมีทักษะในการสื่อสารต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ (ร้อยละ 28.5) ผู้สอนมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ (ร้อยละ 20.5) และ ผู้สอนไม่สามารถอธิบายเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้ (ร้อยละ 17.6)

ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า ด้วยเหตุที่อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนน้อยโดยบางโรงเรียนมีอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในระดับละ 1 ท่าน จึงทำให้ครูผู้สอนมีภาระการสอนมากและหลากหลาย และอาจก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว

ในส่วนของปัญหาด้านผู้เรียนนั้น พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ผู้เรียนสนใจในการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนรู้ตามเนื้อหาในบทเรียน (ร้อยละ 34.3) ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน (ร้อยละ 31.7) และ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 23.7)

จากการสัมภาษณ์ในประเด็นผู้เรียน นักเรียนให้ข้อมูลว่า เพื่อนร่วมชั้นส่งผลกระทบต่อชั้นเรียนบางครั้งโดยการส่งเสียงดัง และมีนักเรียนบางคนที่ไม่ตั้งใจเรียนและแสดงออกถึงความขี้เกียจ ในส่วนของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนได้ระบุถึงปัญหาในด้านทักษะการออกเสียง ทักษะการเขียน และการจำคำศัพท์

ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 37.8)

ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 36.9) และ ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (ร้อยละ 36.2)

ในการสัมภาษณ์ นักเรียนได้สะท้อนเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาว่าเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการฟังยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้ยังได้ให้ความเห็นว่าเนื้อหาในปัจจุบันมีมากเกินไปจะสอนในคาบ 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ได้ ในส่วนของสภาพห้องเรียน พบว่า หลายโรงเรียนอยู่ในระหว่างการปรับปรุงซ่อมแซมจึงอาจทำให้มีเสียงดังและห้องเรียนมีอากาศร้อน

ตารางที่ 1.3.2 ลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากมากไปน้อย

ลำดับ	ด้าน	สถิติ	มากที่สุด (1)	มาก (2)	ปานกลาง (3)	ไม่เลือก	รวม
1	ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	ความถี่	85	23	18	186	312
		ร้อยละ	27.2	7.4	5.8	59.6	100
2	ด้านหลักสูตร	ความถี่	40	80	65	127	312
		ร้อยละ	12.8	25.6	20.8	40.7	100
3	ด้านสื่อการสอน	ความถี่	35	36	27	214	312
		ร้อยละ	11.2	11.5	8.7	68.6	100
4	ด้านผู้เรียน	ความถี่	33	25	36	218	312
		ร้อยละ	10.6	8	11.5	69.9	100
5	ด้านเนื้อหา	ความถี่	30	35	47	200	312
		ร้อยละ	9.6	11.2	15.1	64.1	100
6	ด้านผู้สอน	ความถี่	20	24	7	261	312
		ร้อยละ	6.4	7.7	2.2	83.7	100
7	ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	ความถี่	17	38	50	207	312
		ร้อยละ	5.4	12.2	16	66.3	100
8	ด้านการวัดผลและประเมินผล	ความถี่	15	30	28	239	312
		ร้อยละ	4.8	9.6	9	76.6	100
9	อื่นๆ (โปรดระบุ)	ความถี่	3	1	6	302	312
		ร้อยละ	1	0.3	1.9	96.8	100

จากตาราง 1.3.2 พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบแบบสอบถามจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 27.2) ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 12.8) และ ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 11.2) โดยผลจากการเรียงลำดับ

ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องกันกับผลในตารางที่ 1.3.1 ซึ่งเป็นปัญหาในด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

1.4 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

- 1.1 ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เช่น ครึ่งละ 2 ชั่วโมง โดยนักเรียนบางกลุ่มเสนอว่าควรเรียนทุกวันด้วย เนื่องจากผู้เรียนต้องการเวลาในการฝึกทักษะและทำแบบฝึกหัดมากขึ้น

2. ด้านเนื้อหา

- 2.1 ผู้เรียนต้องการเนื้อหาเพิ่มเติมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ คำศัพท์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล

3. ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

- 3.1 ในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ควรมีการเพิ่มเติมในเรื่องการฟัง การฝึกออกเสียงโดยอาจฝึกจากการร้องเพลง และเกม
- 3.2 ควรมีการทำกิจกรรมต่างๆ นอกชั้นเรียน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ การแสดงละคร การดูหนังภาษาอังกฤษ การจัดบอร์ดภาษาอังกฤษ การประกวดการอ่านออกเสียง
- 3.3 ควรมีการแข่งขันและให้รางวัลเช่น มอบหมายให้นักเรียนไปหาคำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจในชั้นเรียน
- 3.4 ควรสร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เช่น กำหนดวันที่นักเรียนทุกคนต้องพูดภาษาอังกฤษ หรือ มีการสนทนาภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนบ่อยๆ
- 3.5 ควรมีการติวให้กับนักเรียนที่ยังไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้

4. ด้านสื่อการสอน

- 4.1 ควรใช้หนังสือเรียนที่มีชีวิตเพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษานอกชั้นเรียนได้ พร้อมทั้งสามารถฝึกการฟังจากเจ้าของภาษานอกเหนือจากการฟังผู้สอนในชั้นเรียน ควรมีภาพประกอบเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และควรมีภาษาไทยกำกับ เพื่อช่วยในการอ่านออกเสียง

5. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

- 5.1 ควรมีอาจารย์ชาวต่างประเทศ
- 5.2 ควรมีสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่ๆ เพิ่มเติม เช่น วิดีโอ หนังสือ นิยาย นิตยสาร สื่อประเภทเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์
- 5.3 ควรมีห้องเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะและห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีอุปกรณ์พร้อม โดยแยกออกมาจากห้องเรียนภาษาจีน

5.4 นักเรียนต้องการให้บรรณารักษ์ในห้องสมุดที่เป็นรุ่นพี่ช่วยแนะนำรุ่นน้องในการอ่าน การแปล ประเด็นอื่นๆที่ไม่เข้าใจ

6. ด้านผู้สอน

6.1 ผู้เรียนต้องการผู้สอนที่ใจดีและช่วยตอบคำถามให้มากขึ้น

7. ด้านผู้เรียน

7.1 ควรรับผิดชอบต่อตนเองโดยการอ่านทบทวนที่บ้าน

8. ด้านอื่นๆ

8.1 ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนเพิ่มเติม เช่น เครื่องปรับอากาศ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้สอน

2.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ กล่าวถึงลักษณะประชากรและข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2/2557 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้องฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยารวมทั้งสิ้น 17 คน ซึ่งได้ตอบแบบสอบถามโดยมีรายละเอียดดังตารางและผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1.1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโรงเรียนที่สังกัด จังหวัด เพศและอายุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน		
โรงเรียนจ้องฮั่ว	2	11.8
โรงเรียนฮั่วหน่ามูลนิธิ	2	11.8
โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา	2	11.8
โรงเรียนจงผามูลนิธิ	8	47.1
โรงเรียนบางนราวิทยา	3	17.6
รวม	17	100.0
จังหวัด		
ปัตตานี	4	23.5
ยะลา	10	58.8
นราธิวาส	3	17.6
รวม	17	100.0
เพศ		
ชาย	2	11.8
หญิง	15	88.2
รวม	17	100.0

อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	2	11.8
25 – 34 ปี	7	41.1
35 – 44 ปี	7	41.1
45 ปีขึ้นไป	1	5.9
รวม	17	100.0

เมื่อจำแนกตามโรงเรียน มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียนจ้อยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 โรงเรียนอรัญญิกจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 โรงเรียนจงฬามูลนิธิจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 และโรงเรียนบางนราวิทยาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

เมื่อจำแนกตามจังหวัด มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานสอนในจังหวัดยะลามากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 ผู้ตอบแบบสอบถามจังหวัดปัตตานีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และจังหวัดนราธิวาสจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

เมื่อจำแนกตามเพศ มีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเพศหญิงจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2

เมื่อจำแนกตามอายุ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุน้อยที่สุดมีอายุ 23 ปีในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากที่สุดอายุ 49 ปี

ตารางที่ 2.1.2 วุฒิการศึกษา สาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	5.9
ปริญญาตรี	12	70.6
ประกาศนียบัตร	2	11.8
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	2	11.8
รวม	17	100.0
สาขาวิชาที่จบการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สาขาภาษาอังกฤษ	8	50.0
สาขาอื่นๆ	8	50.0
รวม	16	100.0
ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3 ปี	7	41.2
4 – 5 ปี	3	17.6
6 – 10 ปี	4	23.5

11 – 15 ปี	1	5.9
มากกว่า 15 ปี	2	11.8
รวม	17	100.0

จากข้อมูลด้านวุฒิการศึกษาในตารางที่ 2.1.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 ระดับประกาศนียบัตรจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามคือ วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ในขณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 5.9 ที่มี วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษา สาขาภาษาอังกฤษกับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้จบการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษมีสัดส่วนที่ เท่ากันคิดเป็น ร้อยละ 50.0

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 อันดับรองลงมาคือ ประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และ ประสบการณ์ในการสอน 4 – 5 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

ตารางที่ 2.1.3 ระดับชั้นที่สอน สาระวิชาที่สอนและหน้าที่รับผิดชอบของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับชั้นที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษา		
สอน	13	81.3
ไม่ได้สอน	3	18.8
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น		
สอน	3	18.8
ไม่ได้สอน	13	81.3
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย		
สอน	2	12.5
ไม่ได้สอน	14	87.5
สาระวิชาที่สอนและหน้าที่รับผิดชอบ		
สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ		
ใช่	6	37.5
ไม่ใช่	10	62.5

สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆ

ใช่	11	68.8
ไม่ใช่	5	31.3
สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและมีภาระรับผิดชอบอื่นๆเช่น งานฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทะเบียนฯลฯ		
ใช่	5	31.3
ไม่ใช่	11	68.8
สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร		
ใช่	-	-
ไม่ใช่	16	100.0

เมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่สอน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนในระดับชั้น
ประถมศึกษาจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 3
คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

เมื่อจำแนกตามสาระวิชาที่สอน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่
ไม่ได้รับผิดชอบสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5
เท่านั้นที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียว มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภาระงานสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ควบคู่กับสาระอื่นๆจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 มีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภาระงานสอนวิชา
ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาระรับผิดชอบอื่นๆเช่น งานฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทะเบียน ฯลฯ
จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษไม่ได้มี
ภาระงานสอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียว แต่ยังคงมีภาระงานสอนสาระอื่นๆรวมทั้งมีภาระ
รับผิดชอบงานอื่นๆ (ยกเว้นงานบริหาร) ที่นอกเหนือจากการสอน เช่น งานฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง
ฝ่ายทะเบียน ฯลฯ อีกด้วย

ตารางที่ 2.1.4 การเข้าร่วมประชุมสัมมนา/อบรม/หรือเสวนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา

การเข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	14	93.3
ไม่เคย	1	6.7
รวม	15	100.0

ตารางที่ 2.1.4 แสดงการเข้าร่วมประชุม/อบรม/หรือสัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในรอบสองปี พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุม/อบรม/หรือสัมมนา
เกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรอบสองปีคิดเป็นร้อยละ 93.3 ไม่เคยเข้าสัมมนา
ร้อยละ 6.7

2.2 ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2.2.1 ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	SD
1. โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	3.53	0.943
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	3.76	0.562
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	3.94	0.827
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	3.82	1.074
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.13	0.806

ตารางที่ 2.2.1 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในประเด็นหลักสูตรในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ในทุกด้าน โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 4.13$) ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา คือ ข้อ 3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.94$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1. โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.53$)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนยังให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรว่ามีรายละเอียดมากเกินไปซึ่งส่งผลให้ในบางหัวข้อผู้สอนไม่สามารถนำหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดมาใช้นสอนได้จริงตามที่กำหนด

ตารางที่ 2.2.2 ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	SD
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	3.76	0.752
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	3.53	0.800
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	4.06	0.827
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	4.00	0.791
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร	4.00	0.707
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	3.76	0.752

7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	4.06	0.827
---	------	-------

ตารางที่ 2.2.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ในทุกด้าน ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.06$) และ ข้อ 7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 4.06$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.53$)

ประเด็นด้านเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.53$) สอดคล้องกับความเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่มีความเห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานอ่อนส่งผลให้นักเรียนมีความประหม่า ไม่กล้าตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน นอกจากนี้ ครูยังมีความเห็นว่าการที่นักเรียนมีพื้นฐานอ่อนเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ตารางที่ 2.2.3 ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	4.29	0.686
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	4.12	0.781
3. ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ	4.00	0.707
4. ครูใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา	4.00	0.866
5. ครูพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	4.06	0.659
6. ครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.88	0.875
7. ครูสอนเน้นไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	4.18	0.883
8. ครูเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	3.65	0.786
9. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.76	0.752
10. ครูใช้กระบวนการกลุ่มในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบของตนเอง	3.82	0.883
11. ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	4.00	0.791
12. ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	3.76	0.831
13. ครูใช้กลวิธีการสอนต่างๆในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การ	3.88	0.993

ยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น		
14.ครูใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	3.76	0.903
15.ครูใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.71	1.047
16.ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำ แบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ	4.41	0.507
17.ครูปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	4.18	0.636
18.ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมคุย ให้ คำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจาก ผู้สอน	3.94	0.748
19.ครูใช้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	3.53	0.943
20.ครูสรุปเนื้อหาที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	4.00	0.866
21.ครูจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	2.94	1.088

ตารางที่ 2.2.3 แสดงรูปแบบและวิธีการสอนที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้รูปแบบและวิธีการสอนในทุกข้อไม่ถึงเกณฑ์เฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$) รูปแบบและวิธีที่ใช้ในการสอนทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ยกเว้น ข้อ 21. การจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริงที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51 - 3.50$) ในประเด็นการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน จากการสัมภาษณ์ครู ได้กล่าวถึง ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน ซึ่งหากเป็นกิจกรรมนอกสถานที่และมีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วม ผู้ปกครองบางส่วนไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอที่จะสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้ นอกจากนี้โรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิ ก็ไม่ได้มีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนนักเรียนเช่นกัน

เมื่อเรียงลำดับจากค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า รูปแบบและวิธีที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 16. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 4.41$) ข้อ 1. ครูมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน ($\bar{X} = 4.29$) และ ข้อ 7. ครูสอนเน้นไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.18$) และ ข้อ 17. ครูปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.18$)

จากการสัมภาษณ์ ครูยอมรับถึงความสำคัญของกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียน และให้ความเห็นว่าผู้เรียนชอบทำกิจกรรมในชั้นเรียนนอกเหนือจากการนั่งฟังครูผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ครูยอมรับว่าการเข้าร่วมการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ครูได้มีแรงกระตุ้นและมีแนวทางที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน

หลังจากการอบรม อย่างไรก็ตาม ครูได้กล่าวถึงถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน คือ กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำนั้นจะต้องมีระดับความยากที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะหากเป็นกิจกรรมที่มีระดับความยากมากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนมีภาวะความเครียด และไม่ยอมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนั้น นอกจากนี้ ในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่ต่างกัน เป็นอุปสรรคสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนทุกคน อย่างไรก็ตาม บางครั้งในชั้นเรียนที่มีความหลากหลาย ครูก็สังเกตเห็นการช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนเก่งและนักเรียนเรียนอ่อน

ตารางที่ 2.2.4 ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	$\bar{X}$	SD
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	3.29	1.047
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	1.82	1.015
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับผู้เรียน	1.94	1.029
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ	1.82	0.951
5. นอกเหนือจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว โรงเรียนยังมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วย	2.24	1.147
6. โรงเรียนมีสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อี-เลิร์นนิ่ง (e-learning))	2.76	1.393
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษหลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์)	2.88	0.857
8. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่ทันสมัย	2.71	0.985
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพียงพอกับความ ต้องการของผู้เรียน (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์)	2.82	0.951

ตารางที่ 2.2.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ในทุกข้อไม่ถึงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51 - 3.50$) ได้แก่ ข้อ 1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$) ข้อ 7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษหลากหลาย ($\bar{X} = 2.88$) ข้อ 9. ห้องสมุดโรงเรียนโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพียงพอกับความ ต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.82$) ข้อ 6. โรงเรียนมีสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.76$) และข้อ 8. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่ทันสมัย ($\bar{X} = 2.71$)

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.51 - 2.50$) 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ ($\bar{X} = 1.82$) ข้อ 4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 1.82$) และ ข้อ 3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับผู้เรียน ($\bar{X} = 1.94$)

จากการสัมภาษณ์ ครูยังให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความจำเป็นของครูชาวต่างชาติในการช่วยพัฒนาทักษะโดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน ครูมองว่าการที่มีผู้สอนเป็นชาวต่างชาติหรือเป็นเจ้าของภาษาส่งผลดีต่อทั้งนักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน การที่ผู้สอนเป็นครูชาวต่างชาติจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามมากขึ้นในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับครูต่างชาติเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนภาษาอังกฤษกับครูไทย เพราะแม้ว่าครูไทยจะพยายามสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและพยายามกระตุ้นให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการโต้ตอบ สนทนากับครูในชั้นเรียน แต่นักเรียนก็ยังไม่มีความพยายามในการพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นอกจากนี้ สำหรับตัวครูสอนภาษาอังกฤษ การที่มีครูชาวต่างชาติในโรงเรียนก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของครูเช่นกัน เพราะครูเองก็ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเช่นกัน

นอกจากนี้ เป็นข้อสังเกตว่าสำหรับโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิจีน โรงเรียนมีแนวโน้มให้การสนับสนุนทรัพยากรสื่อเรียนรู้ภาษาจีน และห้องปฏิบัติการทางภาษาจีนเป็นหลัก บางโรงเรียนมีครูชาวจีนมาสอนภาษาจีน ห้องสมุดที่มีทรัพยากรสื่อเรียนรู้ภาษาจีน และห้องปฏิบัติการทางภาษาจีน โดยเฉพาะ ในขณะที่ทรัพยากรสื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษยังมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้ ปัจจัยเรื่องผู้จัดการโรงเรียน (ผู้บริหารที่ได้รับการเลือกจากคณะกรรมการมูลนิธิ) เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันนโยบายและการจัดสรรงบประมาณในการรับอาจารย์ชาวต่างชาติ และการจัดหาทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

ตารางที่ 2.2.5 ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีความกระตือรือร้นในการสอน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารตอบโต้โดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.06	0.748
2. ครูสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	3.88	0.600
3. ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ	3.71	0.686
4. ครูช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	3.76	0.903
5. ครูสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	4.00	0.866
6. ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวข้อง/ตรงตามวิชาที่สอน	3.59	0.618
7. ครูมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	3.94	0.659

8. ครูมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.94	0.748
9. ครูมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน	3.76	0.752
10. ครูมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	3.88	0.781
11. ครูยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด	4.29	0.772
12. ครูเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ	4.18	0.728
13. ครูจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	3.65	0.996

ตารางที่ 2.2.5 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อคุณลักษณะของครู ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยในทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 11. ครูยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด ($\bar{X} = 4.29$) ข้อ 12. ครูเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ ($\bar{X} = 4.18$) และ ข้อ 1. ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารตอบโต้โดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.06$)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าครูมีความพยายามในการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนแม้ว่าในชั้นเรียนนักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน รูปแบบที่ครูใช้ คือ ครูจะพูดภาษาอังกฤษ และเมื่อสังเกตว่านักเรียนไม่เข้าใจสิ่งที่ครูพูด ครูจะสรุปประเด็นโดยใช้ภาษาไทยอีกครั้ง

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6. ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน ($\bar{X} = 3.59$) ประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลในตาราง 1.2 แสดงวุฒิการศึกษา สาขาวิชา และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ระบุว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่จบการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยตรง และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.2) มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 3 ปี จากการสัมภาษณ์ ครูได้สะท้อนความเห็นเกี่ยวกับการการจ้างครูที่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง และอัตราการคงอยู่ของครูในระดับต่ำ ว่าโรงเรียนมีข้อจำกัดในการคัดสรรบุคลากรครู บางครั้งต้องการครูภาษาอังกฤษเพิ่มแต่ไม่มีผู้สนใจมาสมัคร หรือบางปีการศึกษา โรงเรียนมีบุคลากรครูสอนภาษาอังกฤษที่จบการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แต่บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาตรงก็มักจะทำงานในโรงเรียนเพียงชั่วคราวระหว่างที่รอสอบบรรจุเป็นบุคลากรครูในโรงเรียนรัฐบาล และมักจะตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนสังกัดมูลนิธิเมื่อสอบบรรจุได้ ทั้งนี้ สวัสดิการที่บุคลากรครูสังกัดโรงเรียนรัฐบาลได้รับซึ่งดีกว่าโรงเรียนเอกชนถือเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการจ้างบุคลากรครูที่จบตรงสาขาและการคงอยู่ของครูในโรงเรียนเอกชนสังกัดมูลนิธิจีน

ตารางที่ 2.2.6 ด้านผู้เรียน

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	SD
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	3.41	0.795
2. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.29	0.772
3. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.47	0.874
4. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	3.29	0.920
5. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	3.41	0.939
6. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	3.71	0.920
7. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน	3.88	0.781
8. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	3.41	0.618
9. ผู้เรียนชวนขายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน	3.13	0.885
10. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.53	0.937
11. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.24	0.903

ตารางที่ 2.2.6 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยในทุกข้อไม่ถึงเกณฑ์ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$) ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 7. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.88$) ($\bar{X} = 3.76$) ข้อ 6. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.71$) และ ข้อ 10. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.53$)

ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51 - 3.50$) ได้แก่ ข้อ 3. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.47$) ข้อ 1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.41$) ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.41$) ข้อ 8. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.41$) ข้อ 2. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.29$) ข้อ 4. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.29$) ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.24$) ข้อ 9. ผู้เรียนชวนขายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.13$)

จากการสัมภาษณ์ ครูให้ความเห็นว่านักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากกว่านักเรียนพื้นฐานอ่อน นอกจากนี้ ครูยังมีข้อสังเกตจากการสอนในชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาที่หลากหลายว่า นักเรียนจะแยกนั่งเรียนเป็นกลุ่มๆ คือ กลุ่ม กลุ่มนักเรียนเก่ง กับ กลุ่มนักเรียนอ่อน ซึ่งกลุ่มนักเรียนอ่อนเมื่อครูให้ทำกิจกรรมในชั้นเรียน หรือ มอบหมายการบ้านให้ทำ นักเรียนก็จะให้ความร่วมมือในชั้นเรียนหรือทำการบ้านส่งตามที่กำหนด แต่มีลักษณะ “เอาตัวรอด” คือ ทำกิจกรรมหรือส่งการบ้านเพื่อให้มีคะแนนมากกว่าทำงานที่ครูมอบหมาย

เพราะต้องการพัฒนาทักษะหรือเข้าใจบทเรียนในชั้นเรียนจริงๆ นอกจากนี้ ครูยังให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ที่ไม่มีการซ้ำชั้นเรียนนักเรียน มีแต่การให้ระดับคะแนน 0 หรือ ร หากนักเรียนคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์หรือไม่ส่งงาน/ส่งงานไม่ครบ ซึ่งนักเรียนสามารถแก้ตัวได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลเสียทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ กระตือรือร้น และเอาใจใส่ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ในประเด็นทักษะการพูด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเป็นปัญหากับผู้เรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด จากการสัมภาษณ์ ครูให้ความเห็นว่า นักเรียนเองก็เห็นความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ ASEAN แต่ทักษะการพูดยังเป็นทักษะที่ยังคงเป็นปัญหามากสำหรับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนมีความประหม่าในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะมีความกังวลเรื่องความถูกต้องในเรื่องไวยากรณ์เวลาพูด และผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

ตารางที่ 2.2.7 ด้านการวัดและการประเมินผล

ด้านการวัดและการประเมินผล	X	SD
1. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัดและการประเมินผล	3.47	0.874
2. ครูมีเกณฑ์การวัดและการประเมินผลที่ชัดเจน	4.06	0.659
3. ครูวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	4.00	0.612
4. ครูชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้ผู้เรียน	4.24	0.562
5. ครูแจ้งผลการวัดและการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	3.88	0.697
6. ครูวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	3.94	0.659
7. ครูตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและข้อเสนอแนะ	4.12	0.781
8. ครูประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงาน	4.41	0.618
9. ครูวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.41	0.618
10. ครูมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	4.24	0.752
11. ครูใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	4.06	0.748
12. ครูใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	3.88	0.857
13. ครูวัดผลและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.76	0.752
14. ครูมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากการประเมินการเรียนรู้	3.94	0.556

ตารางที่ 2.2.7 แสดงวิธีที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกข้อไม่ถึงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50 - 5.00$)

ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) ในทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 1. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัดและการประเมินผลซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$)

ประเด็นในการวัดและประเมินผลระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 8. ครูประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงาน ($\bar{X} = 4.41$) ข้อ 9. ครูวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค ($\bar{X} = 4.41$) ข้อ 4. ครูชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.24$) ข้อ 10. ครูมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น ($\bar{X} = 4.24$) และ ข้อ 7. ครูตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและข้อเสนอแนะ ($\bar{X} = 4.12$)

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค ครูระดับประถมได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถม ครูผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ออกข้อสอบเองแต่จะวัดผลโดยใช้ข้อสอบสหพันธ์โรงเรียนราษฎร์ ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างหนังสือ/เนื้อหาที่สอนนักเรียนในชั้นเรียนกับข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ตอนที่ 3 ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2.3.1 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหา	ร้อยละ	
	จำนวน	
1. ด้านครู		
1.1 ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเนื้อหาที่สอนถูกต้องหรือไม่	3	17.6
1.2 ข้าพเจ้าประสบปัญหาในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียน	9	52.9
1.3 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	10	58.8
1.4 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ	11	64.7
1.5 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีทักษะในการสื่อสารต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	9	52.9
1.6 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขาดความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ	6	35.3
1.7 ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ	4	23.5

2. ด้านผู้เรียน

2.1	ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในห้องเรียน	7	41.2
2.2	ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	14	82.4
2.3	ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มี ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	15	88.2
2.4	ผู้เรียนสนใจในการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนตามเนื้อหาในบทเรียน	9	52.9
		13	81.3
2.5	ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน		

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

3.1	เนื้อหาไม่มากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน	13	76.5
3.2	จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมากเกินไป	9	52.9
3.3	สภาพทั่วไปในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เช่น นักเรียนไม่สามารถเคลื่อนย้ายตัวเองได้สะดวกเวลาทำกิจกรรม ห้องเรียนแคบเกินไป	10	58.8
3.4	ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	13	76.5
3.5	ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง	16	94.1
3.6	ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา	13	76.5

ตารางที่ 2.3.1 แสดงผลการสำรวจปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และ ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 94.1) . ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มี ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน (ร้อยละ 88.2) และผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 82.4)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านครู พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 64.7) ครูรู้สึกว่าตนเองมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ (ร้อยละ 58.8) ครูประสบปัญหาในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียน (ร้อยละ 52.9) และ ครูมีทักษะในการสื่อสารต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ (ร้อยละ 52.9)

อาจวิเคราะห์ได้ว่า ปัญหาด้านครู 3 อันดับแรก สะท้อนถึงความรู้และความเชี่ยวชาญชำนาญเฉพาะสาขาที่ไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาที่ครูจบการศึกษา (ตารางที่ 2.1.2) การที่ครูสอนภาษาอังกฤษไม่ได้

จบการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษโดยตรงส่งผลให้ครูขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน (ร้อยละ 88.2) ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 82.4) และ ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน (ร้อยละ 81.3)

จากการสัมภาษณ์ในประเด็นผู้เรียน ครูให้ข้อมูลว่า นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่จะย้ายไปศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสังกัดรัฐบาล เพราะมีโอกาสทางการศึกษาที่ดีกว่า เช่น โรงเรียนรัฐบาลมีทุนสำหรับนักเรียน มีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษามากกว่า ในระดับมัธยมศึกษาผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน โรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนต่างจากโรงเรียนรัฐบาล คือ ไม่มีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในระดับมัธยม นักเรียนส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาระดับมัธยมในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีน เนื่องจากสอบแข่งขันคัดเลือกเข้าเรียนโรงเรียนรัฐบาลประจำจังหวัดไม่ได้ หรือสอบเข้าเรียนต่อโรงเรียนรัฐบาลอื่นได้แล้วแต่มีปัญหาในการเรียนจึงทำให้ต้องออกจากโรงเรียนเดิมและมาสมัครเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีน

ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัญหา 4 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 94.1) เนื้อหามีมากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน (ร้อยละ 76.5) ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 76.5) และ ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (ร้อยละ 76.5)

ในการสัมภาษณ์ ครูได้สะท้อนเกี่ยวกับความจำเป็นของห้องปฏิบัติการทางภาษา และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาการขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษและสื่อทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีน โรงเรียนหลายแห่งไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่นักเรียนจะสามารถเข้าไปใช้เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นครูจึงมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะเมื่อต้องการเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง นอกจากนี้ โรงเรียนยังมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณสนับสนุนการจัดหาสื่อ ทรัพยากร และแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และในประเด็นปัญหาดังกล่าว ครูมีความเห็นว่าโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนควรได้รับความสนใจดูแลจัดสรรงบประมาณให้จากหน่วยงานภาครัฐ เช่น สพฐ เช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาลอื่นๆ

ตารางที่ 2.3.2 ลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากมากไปน้อย

ลำดับ	ด้าน	สถิติ	มากที่สุด (1)	มาก (2)	ปานกลาง (3)	ไม่เลือก	รวม
1	ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	ความถี่	7	3	1	5	16
		ร้อยละ	41.2	17.6	5.9	29.4	94.1
2	ด้านสื่อการสอน	ความถี่	4	4	-	8	16
		ร้อยละ	23.5	23.5	-	47.1	94.1
3	ด้านผู้เรียน	ความถี่	3	4	3	6	16
		ร้อยละ	17.6	23.5	17.6	35.3	94.1
4	ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	ความถี่	2	-	1	13	16
		ร้อยละ	11.8	-	5.9	76.5	94.1
5	ด้านเนื้อหา	ความถี่	-	3	3	10	16
		ร้อยละ	-	17.6	17.6	58.8	94.1
6	ด้านหลักสูตร	ความถี่	-	2	4	10	16
		ร้อยละ	-	11.8	23.5	58.8	94.1
7	ด้านผู้สอน	ความถี่	-	-	3	13	16
		ร้อยละ	-	-	17.6	76.5	94.1
8	ด้านการวัดผลและประเมินผล	ความถี่	-	-	-	16	-
		ร้อยละ	-	-	-	94.1	-
9	อื่นๆ (โปรดระบุ)	ความถี่	-	-	-	16	-
		ร้อยละ	-	-	-	94.1	-

จากตาราง 2.3.2 พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้ตอบแบบสอบถามจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 41.2) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 23.5) และ ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 17.6) โดยผลจากการเรียงลำดับดังกล่าวมีความสอดคล้องกันกับผลในตารางที่ 1.3.2 กล่าวคือ มีการจัดอันดับปัญหาในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้และด้านสื่อการสอนใน 3 อันดับแรกเช่นกัน

2.4 ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแบ่งเป็น 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 ควรมีการปรับขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางให้เหมาะสมเนื่องจากมีมากเกินไป

2. ด้านเนื้อหา

2.1 เนื้อหาวิชาการมีจำนวนมาก ไม่เหมาะสมกับจำนวนชั่วโมงเรียน ครูจึงจำเป็นต้องเลือก หนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดตามหลักสูตร แกนกลาง

3. ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

3.1 การทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมกลุ่ม การฟัง-ร้องเพลงสามารถช่วยดึงดูดความ สนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. ด้านสื่อการสอน

4.1 โรงเรียนควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ครูผู้สอนในการจัดซื้อ-จัดทำสื่อช่วยในการ จัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษากลางควรจัดทำแบบเรียนสำเร็จรูปให้ครูใช้ในการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

5.1 โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับสื่อเรียนรู้ในรูปแบบหนังสือและนิตยสารภาษาอังกฤษ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2 ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสำคัญมาก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีงบประมาณสนับสนุนการ จัดหาบุคลากรที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ

6. ด้านผู้สอน

6.1 ชั่วโมงการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษมีมากและครูต้องมีการะับผิดชอบสอนสาระวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษด้วย ทำให้กระทบต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึง ควรปรับให้เหมาะสม

6.2 ผู้สอนควรมีการพัฒนาตนเอง เพื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

7. ด้านอื่นๆ

7.1 ผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงควรมี ความเข้าใจที่ดีในกระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอนซึ่งมีการมอบหมายงานหรือการบ้าน หรือมาตรการลงโทษนักเรียน

7.2 การบริหารจัดการและผู้บริหารโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิจีนเป็นโรงเรียน เอกชน ดังนั้น การบริหารจัดการโรงเรียน รวมถึงงบประมาณที่จัดสรรให้ครูผู้สอนจึงขึ้นอยู่กับ

กับผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารเป็นหลัก ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู
หน่วยงานส่วนกลางของรัฐบาลเช่น สพฐ. จึงควรให้ความสนใจดูแลครูที่สังกัดโรงเรียน
เอกชน เช่น การส่งเสริมการอบรม/สัมมนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือการจัดสรร
ทุนพัฒนาครูในโรงเรียนเอกชน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และระบุปัญหาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนกลุ่มดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยชิ้นนี้คือ นักเรียนจำนวน 312 คน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 218 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 80 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน) ซึ่งกำลังศึกษาในภาคการศึกษา 1/2558 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน จากโรงเรียนมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจ้อยฮั่ว โรงเรียนฮั่วหน่า โรงเรียนยะลาบำรุงผดุงประชา โรงเรียนจงผามูลนิธิ และโรงเรียนบางนราวิทยา เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 312 คน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง (ร้อยละ 51.1) ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10-12 ปี (ร้อยละ 68.9) และอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ร้อยละ 69.9)

1.2 ข้อมูลทั่วไปของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 17 คน พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิจีนส่วนใหญ่เป็นครูผู้หญิง (ร้อยละ 88.2) ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 25-44 ปี (ร้อยละ 88.2) และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 70.6) อย่างไรก็ตาม พบว่ามีครูที่จบการศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษโดยตรงเพียงร้อยละ 50 เท่านั้น โดยส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 3 ปี (ร้อยละ 41.2) นอกจากนี้ ยังพบว่าครูส่วนใหญ่ไม่ได้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงวิชาเดียวแต่ยังต้องรับผิดชอบสอนวิชาอื่นๆ อีกด้วย (ร้อยละ 68.8) ครูร้อยละ 93.3 ได้เข้าร่วมการประชุมสัมมนา/อบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรอบ 2 ปี ที่ผ่านมา

2. สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

2.1 ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

- นักเรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) โดยมีความเห็นว่า เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะ การสื่อสาร ($\bar{X} = 4.24$) ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อย่างไรก็ตาม นักเรียนให้ ความเห็นเกี่ยวกับรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนใน ระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.98$)
- ครูให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) โดยมีความเห็นว่า วิชา ภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ($\bar{X} = 4.13$) อย่างไรก็ตาม ผู้สอนให้ความเห็นเกี่ยวกับรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษที่เพียงพอใน ระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.53$)

2.2 ด้านเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

- ผู้เรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยมีด้านที่มีคะแนน เฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.24$) และประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหา รายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่ง ($\bar{X} = 3.98$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) โดยมีความเห็นว่า เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.06$) และ เนื้อหา รายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 4.06$) อย่างไรก็ตามในประเด็นดังกล่าว ผู้สอนยังแสดงความเห็นว่า เนื้อหารายวิชาไม่ สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งในหัวข้อดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.53$) ซึ่งปัจจัยเรื่องนักเรียนพื้นฐานอ่อนส่งผลให้นักเรียนไม่ค่อยให้ความ ร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

2.3 ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

- ผู้เรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) โดยประเด็นที่นักเรียน ให้คะแนนมากที่สุด คือ ครูมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน ($\bar{X} = 4.41$) และ ประเด็นที่นักเรียนให้คะแนนน้อยที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะ ศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 3.38$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) โดยรูปแบบและวิธีการ สอนที่ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิชินใช้มากที่สุด คือ ครูส่งเสริมให้

ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 4.41$) รูปแบบและวิธีการสอนที่ครูใช้น้อยที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทดสอบศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ($\bar{X} = 2.94$) ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนและการขาดงบประมาณสนับสนุนจากทางโรงเรียนจึงไม่สามารถทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรมได้

2.4 ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

- นักเรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.95$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ ($\bar{X} = 2.85$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.37$) โดยแสดงความเห็นในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ในทุกข้อในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51 - 3.50$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$) และข้อคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ ($\bar{X} = 1.82$) และ โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 1.82$) นอกจากนี้ ในความเห็นของครูผู้สอน ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน

2.5 ด้านผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า

- นักเรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) โดยมีข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.14$) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.74$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) โดยมีข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด ($\bar{X} = 4.29$) อย่างไรก็ตาม ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน ($\bar{X} = 3.59$)

2.6 ด้านผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า

- ผู้เรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.01$) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.45$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.88$) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.13$)

2.7 การวัดและการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า

- นักเรียนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) โดยวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ครูใช้เป็นลำดับแรก คือ ครูชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.14$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.87$)
- ผู้สอนให้คะแนนภาพรวมเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) โดยวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ครูใช้เป็นลำดับต้นๆ ได้แก่ ครูประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงาน ($\bar{X} = 4.41$) และครูวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค ($\bar{X} = 4.41$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัดและการประเมินผล ($\bar{X} = 3.47$)

3. ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.1 ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมุมมองนักเรียนในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิเงินในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายหลังจากการสำรวจปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และ ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 37.8) ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 36.9) และ ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา (ร้อยละ 36.2)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านครู พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ คือ ผู้สอนมีทักษะในการสื่อสารต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ (ร้อยละ

28.5) ด้านนักเรียน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ผู้เรียนสนใจในการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนรู้ตามเนื้อหาในบทเรียน (ร้อยละ 34.3) และ ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 37.8)

ทั้งนี้ เมื่อให้นักเรียนจัดอันดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่ถูกจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 27.2) ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 12.8) และ ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 11.2) ซึ่งปัญหาในอันดับแรกนั้นสอดคล้องกันกับผลภาพรวมข้างต้น

3.2 ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมุมมองครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายหลังจากการสำรวจปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และ ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ในภาพรวมปัญหา 3 อันดับแรกที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 94.1) ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และ ไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน (ร้อยละ 88.2) และผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 82.4)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านครู พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ (ร้อยละ 64.7) ด้านนักเรียน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และ ไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน (ร้อยละ 88.2) และ ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง (ร้อยละ 94.1)

ทั้งนี้ เมื่อให้ครูจัดอันดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาที่ถูกจัดให้อยู่ในอันดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 41.2) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 23.5) และ ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 17.6) ซึ่งสอดคล้องกันกับผลภาพรวมข้างต้นในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้และด้านผู้เรียน

4. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยสรุปเป็น 8 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

นักเรียนเสนอว่าควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยนักเรียนบางกลุ่มเสนอว่าควรเรียนทุกวันด้วย เนื่องจากผู้เรียนต้องการเวลาในการฝึกทักษะและทำแบบฝึกหัดมากขึ้น ในขณะที่ผู้สอนเสนอให้ปรับเนื้อหาในหลักสูตรแกนกลางให้เหมาะสมเนื่องจากขอบข่ายเนื้อหามากเกินไป

2. ด้านเนื้อหา

ผู้เรียนต้องการเนื้อหาเพิ่มเติมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน บทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ คำศัพท์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล ในขณะเดียวกัน เนื้อหาวิชาวิทยามีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับจำนวนชั่วโมงเรียน ครูจึงจำเป็นต้องเลือกหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับตัวชีวิตที่กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางด้วย

3. ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

- ในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน ควรเพิ่มทักษะการฟัง การฝึกออกเสียงโดยอาจฝึกจากการร้องเพลง กิจกรรมกลุ่ม และเกมเพื่อช่วยดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
- ควรมีการทำกิจกรรมต่างๆนอกชั้นเรียน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ การแสดงละคร การดูหนังภาษาอังกฤษ การจัดบอร์ดภาษาอังกฤษ การประกวดการอ่านออกเสียง
- ควรมีการแข่งขันและให้รางวัลเช่น มอบหมายให้นักเรียนไปหาคำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจในชั้นเรียน
- ควรสร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เช่นกำหนดวันที่นักเรียนทุกคนต้องพูดภาษาอังกฤษ หรือ มีการสนทนาภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนบ่อยๆ
- ควรมีการติวให้กับนักเรียนที่ยังไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้

4. ด้านสื่อการสอน

นักเรียนเสนอให้ใช้หนังสือเรียนที่มีซีดีเพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษานอกชั้นเรียนได้ พร้อมทั้งสามารถฝึกการฟังจากเจ้าของภาษานอกเหนือจากการฟังผู้สอนในชั้นเรียน ควรมีภาพประกอบเพื่อนเพิ่มความน่าสนใจ และควรมีภาษาไทยกำกับ เพื่อช่วยในการอ่านออกเสียง ทั้งนี้ ในส่วนของแบบเรียน ผู้สอนมีความเห็นว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษาส่วนกลางควรจัดทำแบบเรียนสำเร็จรูปให้ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ครูได้เสนอแนะว่า โรงเรียนควรสนับสนุน

งบประมาณในการจัดซื้อ-จัดทำสื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

5. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

- ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติมีความสำคัญมาก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีงบประมาณสนับสนุนการจัดหาบุคลากรที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ
- โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับสื่อเรียนรู้ในรูปแบบวิดีโอ หนังสือและนิตยสารภาษาอังกฤษ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนเสนอว่า ควรมีห้องเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะและห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีอุปกรณ์พร้อม
- นักเรียนต้องการให้บรรณารักษ์ในห้องสมุดที่เป็นรุ่นพี่ช่วยแนะนำรุ่นน้องในการอ่าน การแปล ประเด็นอื่นๆที่ไม่เข้าใจ

6. ด้านผู้สอน

ผู้เรียนต้องการผู้สอนที่เจตดีและช่วยตอบคำถามให้มากขึ้น ในขณะที่ผู้สอนเสนอให้มีการปรับภาระงานที่ครูรับผิดชอบทั้งวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ เนื่องจากมีชั่วโมงสอนและการรับผิดชอบมากเกินไป ทั้งนี้ ครูได้สะท้อนถึงความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพด้วย

7. ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนเสนอให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการอ่านทบทวนบทเรียนนอกห้องเรียน

8. ด้านอื่นๆ

- ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนเพิ่มเติม เช่น เครื่องปรับอากาศ
- ผู้ปกครองควรมีความเข้าใจที่ดีในกระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอนซึ่งมีการมอบหมายงานหรือการบ้าน หรือมาตรการลงโทษนักเรียน
- หน่วยงานส่วนกลางของรัฐบาลควรให้ความสนใจดูแลครูที่สังกัดโรงเรียนเอกชน เช่น การส่งเสริมการอบรม/สัมมนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือการจัดสรรทุนพัฒนาครูในโรงเรียนเอกชน เนื่องจาก งบประมาณที่จัดสรรให้ครูผู้สอนขึ้นอยู่กับผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารเป็นหลัก ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

อภิปรายผลการวิจัย

ในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51 - 4.50$) โดยนักเรียนให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 และครูให้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 ทั้งนี้ เมื่อมองเป็นรายด้านในภาพรวม พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีประเด็นที่ทั้งนักเรียนและครูผู้สอนต่างให้คะแนนในระดับมาก คือ 1) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ ของผู้เรียน = 4.08, $\bar{X}$ ของผู้สอน = 3.83) 2) ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ ของผู้เรียน = 4.10, $\bar{X}$ ของผู้สอน = 3.88) 3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ($\bar{X}$ ของผู้เรียน = 4.07, $\bar{X}$ ของผู้สอน = 3.89) 4) ด้านผู้สอน ($\bar{X}$ ของผู้เรียน = 3.94, $\bar{X}$ ของผู้สอน = 3.89) และ ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}$ ของผู้เรียน = 3.99, $\bar{X}$ ของผู้สอน = 4.02) ดังตาราง

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	นักเรียน (N=312) Mean	ครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษ (N=17) Mean
1) ด้านหลักสูตร	4.08	3.83
2) ด้านเนื้อหา	4.10	3.88
3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	4.07	3.89
4) ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	3.38	2.37
5) ด้านผู้สอน	3.94	3.89
6) ด้านผู้เรียน	3.71	3.44
7) ด้านการวัดและการประเมินผล	3.99	4.02

ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้ อาจสะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็งของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยพบว่า ประเด็นที่นักเรียนให้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$) ในขณะที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้คะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำกว่าระดับ 3.50 ในด้านทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้และด้านนักเรียน (2.37 และ 3.44 ตามลำดับ) ข้อค้นพบดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัด หรือ ประเด็นที่อาจนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดียิ่งขึ้นได้ ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับผลการวิจัยในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยเช่นกัน

ในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ พบว่า นักเรียนและครูผู้สอนระบุถึงปัญหาที่จัดอยู่ในอันดับมากที่สุด 4 ด้านซึ่งได้แก่ 1) ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 41.2 ของครูผู้สอน และร้อยละ 27.2 ของนักเรียน) 2) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 23.5 ของครูผู้สอน และร้อยละ 11.2 ของนักเรียน) 3) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 17.6 ของครูผู้สอน) และ 4) ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 12.8 ของนักเรียน)

1. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งเป็นด้านที่ทั้งครูและนักเรียนจัดอันดับว่าเป็นปัญหาอันดับแรก ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับผลวิจัยของ รุ่งศิรินทร์ จันทรหอม (2549) ซึ่งศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาของภาคใต้จากมุมมองผู้บริหารและครูผู้สอน ในประเด็นทรัพยากรประเภทบุคคล รุ่งศิรินทร์ จันทรหอม ได้กล่าวว่า ภาระงานของครูผู้สอนที่มากเกินไป และทักษะทางภาษาและการสอนที่ไม่เพียงพอ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน และการเลือกใช้วิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามที่หลักสูตรได้ระบุไว้ ด้วยเหตุนี้ อาจารย์ชาวต่างประเทศ ในฐานะทรัพยากรประเภทบุคคลจึงมีความสำคัญมาก ในการแบ่งเบาภาระดังกล่าว จากการสัมภาษณ์ครูและนักเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีต้องการอาจารย์ชาวต่างประเทศเพื่อฝึกทักษะการฟังพูดและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง อย่างไรก็ตาม ในส่วนของแหล่งการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังทำการซ่อมแซมและสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดีในการแก้ปัญหาดังกล่าว

2. ด้านสื่อการสอน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเด็น 1) ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่างๆ 2) ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ และ 3) ครูวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนใน 3 ประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องสื่อการสอนอยู่ในระดับที่สูงกว่า 3.50 ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อค้นพบในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ ร้อยละ 23.5 ของครูผู้สอน และร้อยละ 11.2 ของนักเรียน จัดอันดับให้สื่อการสอนเป็น 1 ในปัญหา 4 ด้านที่นับเป็นปัญหามากที่สุด ข้อค้นพบดังกล่าวนี้ไม่สอดคล้องกับข้อค้นพบของรุ่งศิรินทร์ จันทรหอม (2549) ซึ่งพบว่า ปัญหาด้านสื่อการสอนเป็นผลมาจากการขาดทักษะการสอนของครูเช่นกัน อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์พบว่า ครูผู้สอนแสดงให้เห็นถึงความต้องการการสนับสนุนจากโรงเรียนในด้านสื่อมัลติมีเดียและการอบรมเพื่อสร้างสื่อประเภทดังกล่าว เช่น การเรียนการสอนออนไลน์ (E - Learning) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนได้ย้ำถึงความสำคัญของการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือ ซีดีบันทึกเสียง (Audio CD) ซึ่งมีส่วนทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย จึงอาจสรุปได้ว่า แม้ครูผู้สอนและนักเรียนจะมีความพึงพอใจสภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านสื่อการสอนแล้ว แต่ก็ยังคงคาดหวังการสนับสนุนและการพัฒนาที่มากขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านภาษาของผู้เรียนทั้งในและนอก

ห้องเรียนให้มากขึ้น ทั้งนี้ แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน และหน่วยงานรัฐบาล

3. ด้านนักเรียน จากการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในดานนักเรียน พบว่า ประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.50 ได้แก่ 1) ผู้เรียนชนวนววยที่จะเรียนรู้อาษาอังกฤษด้วยตัวเองนอกห้องเรียน 2) ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ 4) ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ 5) ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ 6) ผู้เรียนสามารถเข้าในบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน 7) ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และ 8) ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานศึกษาของ Krsmanovic and Prtrovic (2009) Silver and Ephraim (2012) และ Noom-ura (2013) จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ความหลากหลายของนักเรียนในเรื่องระดับความสามารถเป็นปัจจัยสำคัญเนื่องจาก ครูไม่สามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันได้ในครั้งนี้ แม้ว่าบางโรงเรียนจะมีการสอนพิเศษให้แก่เด็กที่อ่อนแล้ว แต่วิธีการดังกล่าวกลับไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษและไม่มีความวินัยในตนเอง

4. ด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในดานหลักสูตร พบว่า คะแนนเฉลี่ยในประเด็นย่อยสูงกว่า 4.00 ยกเว้น ประเด็นรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษที่โรงเรียนจัดให้อย่างเพียงพอซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 3.83 ข้อค้นพบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งให้คะแนนเฉลี่ยประเด็นรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษที่ 3.53 โดยเป็นประเด็นที่ผู้สอนให้คะแนนน้อยที่สุด นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ทั้งครูและนักเรียน พบว่า นอกเหนือจากประเด็นวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษแล้ว ยังพบปัญหาปริมาณของเนื้อหาไม่สอดคล้องกับจำนวนคาบที่มีอยู่อย่างจำกัดในแต่ละภาคการศึกษาอีกด้วย โดยนักเรียนต้องเรียน 8 คาบทุกวันเนื่องจากต้องเรียนวิชาภาษาจีนตามหลักสูตรของโรงเรียนและเรียนวิชาต่างๆตามนโยบายรัฐบาล เช่น วิชาหน้าที่พลเมือง เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในดานหลักสูตรซึ่งอยู่ในระดับมากแล้ว จึงอาจตีความได้ว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในหลักสูตรที่เรียนอยู่ แต่ก็มีคามคาดหวังในการเลือกเรียนวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงปริมาณของเนื้อหาที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจากปัญหาทั้ง 4 ด้านแล้ว ผู้วิจัย พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวอาจมาจากปัจจัยด้านแหล่งการเรียนรู้ และครูผู้สอน กล่าวคือ เนื่องจากขณะนี้โรงเรียนส่วนใหญ่กำลังอยู่ในระหว่างการซ่อมแซมห้องปฏิบัติการทางภาษาและแหล่งเรียนรู้อื่นๆเช่นห้องสมุด หากแหล่งการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) ซึ่งได้แก่ 1) เพื่อจัดหาสื่อมัลติมีเดียและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆตามความต้องการและความสนใจ 2) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้บูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ด้านทักษะการฟังและการอ่าน และ 3) เพื่อเป็นการเสริมสร้างการ

เรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน รวมไปถึงการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตด้วย (Wiriyaichitra, 2001) ครูผู้สอนก็จะสามารถมอบหมายให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการทางภาษาและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ได้ จากการสัมภาษณ์พบว่า กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักเรียนทำเพื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ได้แก่ การเล่นอินเทอร์เน็ต การดูภาพยนตร์ และการเล่นเกมในมือถือ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เข้าถึงสื่อการเรียนที่สอดคล้องกับความสนใจ อาจทำให้มีแรงบันดาลใจในการเรียนมากขึ้น ทางด้านของครูผู้สอนนั้น เมื่อสามารถมอบหมายงานให้นักเรียนทำ อาจมีเวลาในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน สร้างสื่อการสอน รวมไปถึงเข้าอบรมเพื่อพัฒนาตนเองมากขึ้น ส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในส่วนของปัญหาด้านหลักสูตรนั้นอาจเป็นประเด็นที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมีปัจจัยภายนอกมาเกี่ยวข้อง เช่น นโยบายการเรียนภาษาจีนของทางโรงเรียน หรือการเรียนวิชาอื่นๆ ตามนโยบายของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ด้วประโยชน์ของห้องปฏิบัติการทางภาษาและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ อาจมีเนื้อหาบางอย่างที่ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้ เช่น การฝึกทักษะการฟังและการอ่าน ทั้งนี้ ทางโรงเรียนอาจต้องคำนึงถึง ขนาดของห้องและจำนวนของอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนสามารถเข้าใช้ทรัพยากรดังกล่าวได้อย่างทั่วถึงและตามเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งแนวทางดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน มูลนิธิและหน่วยงานรัฐบาล

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนและครูผู้สอนควรใช้แหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ในการจัดกิจกรรมต่างๆ นอกชั้นเรียนและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน โดยโรงเรียนและหน่วยงานรัฐบาลควรให้การสนับสนุนในการจัดหาสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือ ซีดี บันทึกเสียง (Audio CD) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. โรงเรียนและหน่วยงานรัฐบาลควรให้การสนับสนุนในการจัดหาอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการสอน และเพื่อให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะการฟังพูดและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง
3. โรงเรียนและหน่วยงานรัฐบาลควรให้การสนับสนุนในด้านสื่อมัลติมีเดียและการอบรมเพื่อสร้างสื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดี รวมไปถึงตอบสนองวัตถุประสงค์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามที่หลักสูตรได้ระบุไว้
4. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการเรียนของผู้เรียนทั้งในด้านการส่งเสริมการเรียนนอกห้องเรียนตามความสนใจ และการสร้างเสริมวินัยในตนเอง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ค้นพบ อาจนำไปใช้กำหนดแนวนโยบายได้ดังต่อไปนี้

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	แนวนโยบาย
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ 1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ 2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ 3. ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง 4. ห้องสมุดโรงเรียนไม่มีหนังสือที่ทันสมัยเท่าที่ควร 5. ห้องสมุดโรงเรียนไม่มีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียน (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์) 6. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษหลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์) 7. ขาดแหล่งเรียนรู้ที่สามารถค้นคว้าและเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วย	ระดับโรงเรียน 1. เพิ่มจำนวนครูผู้สอนในแต่ละระดับชั้นให้มากขึ้น 2. รับสมัครอาจารย์ชาวต่างชาติเพิ่มเติม 3. จัดสรรทรัพยากรในแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ให้เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียนและครูสอน ระดับเขตการศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. แจกจ่ายจัดสรรงบประมาณในการจ้างครูชาวไทยและชาวต่างประเทศเพิ่มเติม รวมไปถึงการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ 2. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา	ระดับโรงเรียน 1. เพิ่มจำนวนครูผู้สอนในแต่ละระดับชั้นให้มากขึ้น 2. รับสมัครอาจารย์ชาวต่างชาติเพิ่มเติม 3. จัดสรรทรัพยากรในแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ให้เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียนและครูสอน ระดับเขตการศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. เป็นศูนย์กลางในการประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

ตนเองได้ตลอดเวลา	ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูชาวไทยและชาวต่างประเทศเพิ่มเติม รวมไปถึงการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ 2. จัดสรรอัตรากำลังครูชาวไทยให้เพียงพอ 3. หาแนวทางส่งเสริมให้ชาวต่างชาติมาสอนในพื้นที่มากขึ้น	ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูชาวไทยและชาวต่างประเทศเพิ่มเติม รวมไปถึงการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ 2. จัดสรรอัตรากำลังครูชาวไทยให้เพียงพอ 3. หาแนวทางส่งเสริมให้ชาวต่างชาติมาสอนในพื้นที่มากขึ้น
ด้านสื่อการสอน 1. ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต 2. โรงเรียนไม่มีสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อี-เลิร์นนิ่ง (e-learning) มากเท่าที่ควร	ระดับโรงเรียน 1. สนับสนุนงบในด้านการสร้างหรือจัดซื้อสื่อการสอนต่างๆ 2. จัดหาสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อที่ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. แะ้งการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองต่างๆ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ 2. จัดกิจกรรมอบรมการสร้างสื่อการสอนแก่ครูผู้สอน	ระดับโรงเรียน 1. สนับสนุนงบในด้านการสร้างหรือจัดซื้อสื่อการสอนต่างๆ 2. จัดหาสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อที่ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. จัดกิจกรรมอบรมการสร้างสื่อการสอนแก่ครูผู้สอน 2. เป็นศูนย์กลางในการประสานการระดมทรัพยากรด้านสื่อการสอนและสื่อที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

	3. เป็นศูนย์กลางในการประสานการระดมทรัพยากรด้านสื่อการสอนและสื่อที่ส่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและสื่อที่ส่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมไปถึงงบประมาณในการจัดกิจกรรมอบรมการสร้างสื่อการสอนแก่ครูผู้สอน	ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนและสื่อที่ส่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมไปถึงงบประมาณในการจัดกิจกรรมอบรมการสร้างสื่อการสอนแก่ครูผู้สอน
ด้านหลักสูตร 1. เนื้อหามีมากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน	ระดับโรงเรียน 1. จัดสรรเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจำนวนคาบเรียนมากขึ้น 2. ส่งเสริมกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เช่นการฝึกทักษะการอ่านและการฟังเพื่อลดกิจกรรมการเรียนการสอนบางส่วนลง ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. พัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีเนื้อหาไม่มาก	ระดับโรงเรียน 1. จัดสรรเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจำนวนคาบเรียนมากขึ้น 2. ส่งเสริมกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน เช่นการฝึกทักษะการอ่านและการฟังเพื่อลดกิจกรรมการเรียนการสอนบางส่วนลง ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. พัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีเนื้อหาไม่มากเกินไป ทำ

	เกินไป ทำให้เกิดความคล่องตัวในการจัดการเรียนการสอน และตอบสนองความต้องการของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับกรม/กระทรวง 1. พิจารณาลดสัดส่วนของเนื้อหาในหลักสูตรแกนกลางเพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีความเฉพาะทาง ตรงต่อความต้องการของพื้นที่ และมีปริมาณที่เหมาะสมมากขึ้น	ให้เกิดความคล่องตัวในการจัดการเรียนการสอน และตอบสนองความต้องการของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับกรม/กระทรวง 1. พิจารณาลดสัดส่วนของเนื้อหาในหลักสูตรแกนกลางเพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีความเฉพาะทาง ตรงต่อความต้องการของพื้นที่ และมีปริมาณที่เหมาะสมมากขึ้น
ด้านนักเรียน 1. ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นหรือความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร 2. ผู้เรียนไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร 3. ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียนได้ดีเท่าที่ควร 4. ผู้เรียนไม่สามารถในการทำการบ้าน/	ระดับโรงเรียน 1. จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น 2. ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียนตามความสนใจ และสร้างเสริมวินัยในตนเอง	ระดับโรงเรียน 1. จัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น 2. ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองนอกห้องเรียนตามความสนใจ และสร้างเสริมวินัยในตนเอง

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเท่าที่ควร 5. ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน 6. ผู้เรียนสนใจในการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนรู้ตามเนื้อหาในบทเรียน 7. ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ 8. ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. แจ้งการจัดสรรงบประมาณในจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียนแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ 2. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยในเรื่องความสนใจ แรงจูงใจ และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	ระดับเขตที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 1. มีการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยในเรื่องความสนใจ แรงจูงใจ และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับกรม/กระทรวง 1. ให้ความสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ตรงต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
--	---	---

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆของผู้เรียนในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ แรงจูงใจ และกลวิธีการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น
3. ควรมีการศึกษาประโยชน์และผลกระทบจากการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าหนึ่งภาษาในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กุสุมา ลำนุ้ย, อัจฉรา สัปพันธ์ และศุภสิริ หงส์ฤทธิพันธุ์. (2538). การศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2553). “การพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งการเรียนรู้จังหวัดสมุทรสงคราม”. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทิพย์อักษร.
- ปองรัตน์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมลิตี. (2553). “การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส”. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 2(3), 84-98.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2557). ภาษาอังกฤษไทยรั้งท้ายที่ 55 จากการประเมิน 60 ประเทศทั่วโลก, 20 เมษายน 2557. <http://www.manager.co.th/QoI/ViewNews.aspx?NewsID=9570000010388>.
- รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม. (2549). “สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาของภาคใต้: มุมมองผู้บริหารและครูสอน”. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2(2), 97-131.
- ลลิตา ภูทอง. (2552). “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาเขตภาคเหนือตอนบน”. รายงานวิจัย. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2541). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์เพรส.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2557). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET). ค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์. 2558, จาก สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). เว็บไซต์: <http://www.niets.or.th/>
- สิริพร กุ่ยกระโทก. (2549). แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, 15 มกราคม 2558. <https://sites.google.com/site/leeyaenglishonline/boxdocuments>.
- สุชนิห์ยา วงศ์วิวัฒนา และ รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม. (2547). “ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้”. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- สุนีย์ ภูพันธุ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี จันทรชะลอ. (2542). “การวัดและการประเมินผล”. กรุงเทพฯ: เพลท หจก. สุเมตรฟิล์ม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). การจัดอันดับทักษะความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ

- (English Proficiency Index), 19 กุมภาพันธ์. 2558, กระทรวงศึกษาธิการ เว็บไซต์:
http://www.m-society.go.th/article_attach/11993/16255.pdf.
- สำนักงาน HANBAN ประจำประเทศไทย. (2556). “แผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (เฉพาะภาษาจีน)”, 22 กุมภาพันธ์ 2558, <http://www.th.hanbanthai.org/2013/12/28/แผนพัฒนาการเรียนการสอน/>
- องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2557). พัฒนาทักษะ ‘ภาษาอังกฤษ’ สู่อาเซียนเพิ่มโอกาสสร้างงาน...สร้างอาชีพ, 20 เมษายน 2557. <http://www.thai-aec.com/543>.
- อาริน สะอิตี, มณีรัตน์ โชติกัฒร และมานสา จิตะสมบัติ. (2539). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้: ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อารีรักษ์ มีแจ้งและสิริพร ปาณาวงษ์. (2553). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่สอง”. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 12(2), 17-31.
- Anderson, R. H. (1976). *Selecting and Developing Media for Instruction*. New York: Van Nostrand Reinhold Company.
- Biyaem, Suda. (1997). *Learner Training: Changing Roles for a Changing World, Educational Innovation for Sustainable Development*. 3rd UNESCO-ACEID International Conference, Bangkok.
- Burstall, C. (1975) "Factors affecting foreign-language learning: a consideration of some relevant research findings". *Language Teaching and Linguistics Abstracts*, 8, 105-125.
- Carroll, . B. (1974). “Learning Theory for The classroom Teacher In Jarvis G.A. (ed.)”. *The Challenge of Communication*. Illinois: National Textbook Company.
- Chao, L. (2013). The Influence of Krashen’s Input Hypothesis on Teaching College English Listening in China. *Studies in Literature and Language*. 6(3), 49-52.
- Charumanee, N., Chiramanee, N. & Rattanayart, W. (2007). A Study of Attitude and Problems in Teaching and Learning English in Islamic Religious Schools in Yala. *Thai TESOL Bulletin*. 20, 73-100.
- Chuanchaisit, Suttinee & Kanchana, Prapphal. (2009). A Study of English Communication Strategies of Thai University Students. *MANUSYA: Journal of Humanities, Special Issue*. (17), 100-127.
- Chulalongkorn University Academic Service Centre (2000). *Report on the Project to Evaluate the Development of Education at the Primary and Secondary Levels in Government and Private Sectors - Science, Mathematics and English*. Bangkok: CU Academic Service Centre. (For the Budget Bureau) (In Thai).

- Cruickshank et al. (2009). (5th ed.) The Art of teaching. New York: McGraw-Hill Companies.
- Dhansobhon, S. (2006). English language teaching dilemma in Thailand. Retrieved February 1, 2014, from <http://www.curriculumandinstruction.org/index.php?lay=show&ac=article&id=539134523&Ntype=7>
- Eggen, P. & Kauchak, D. (2001). **Educational Psychology: Windows on Classrooms**. 5th ed. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- English Proficiency Index (EF EPI). (2014). Retrieved April 20, 2014, from <http://www.ef.co.th/epi/Accessed>.
- Ericson, C. W.H.(1971). Administrating Instruction Media Programmes. New York: The Macmilan Company.
- Fermoso Estébanez, P. (1990). "La Escuela como institución social" en Fermoso, P. et al. Sociología de la Educación. Alamex, Barcelona.
- Genesee, F. (1976): The role of intelligence in second language learning. *Language Learning*, 26, 267-280.
- Khamkhien, A. (2010). "Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective". *English Language Teaching*, 3(1), 184-190.
- Khaopet, C. (1996). A Study of Communication Strategy use in English Speaking of Mattayom Suksa Six Students at Islamic Private School in Satun. Master's Thesis. Chulalongkorn University, Thailand.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. New Jersey: Prentice Hall.
- Krashen, S. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Krashen, S. D. &Terrell, Tracy D. (1983). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Krashen, S. (1985). *The Input Hypothesis: Issues and implication*. London: Longman.
- Krsmanovic, M. I. and Prtrovic, M. V. (2009) Factors affecting quality in teaching English (as a second language). 6th Research Expert Conference with International Participations "QUALITY 2009", Neum, B&H, June 04-07, 2009.
- Lay-Dopyera and Dopyera. (1993) *Becoming a teacher of young children*. New York: McGraw-Hill, INC.
- Lightbown, P.M. and Spada, N.. (1996). **How Languages Are Learned**. 6th ed. New York : Oxford University Press.

- Madrid, D., J. A. Gallego, J. R. Polo, B. Urbano, J. F. Fernández, I. Manrique, E. Hidalgo y C. Leyva .(1994). Motivación, rendimiento y personalidad en el aula de Lengua Extranjera. Actas de las IX Jornadas Pedagógicas de GRETA. Granada.
- Madrid, D. (1995). Internal and external factors in language teaching. Actas de las 11 Jornadas de Estudios Ingleses. Universidad de Jaén, 59-82.
- Miller, P. (1987). Ten characteristics of a good teacher. English Teaching Forum, 25, 40-41.
- Mitchell, Ro. (2013). **Second Language Learning Theories**. 3rd. ed. New York: Routledge.
- Neufeld, G. (1978). A theoretical perspective on the nature of linguistic aptitude. International Review of Applied Linguistics in Language Teaching, 16,15-25.
- Noom-ura, S. (2013). “English-Teaching Problems in Thailand and Thai Teachers’ Professional Developmenr Needs”. English Language Teaching . 6(11), 139-174.
- Ornstein and Lasley. (2000). Effective teaching. Madison: McGraw-Hill Companies.
- Penfield, W.G. & Roberts, L. (1959). Speech and Brain-Mechanisms. Princeton: Princeton University Press; London: Oxford University Press.
- Silver, O.A and Ephraim, C. (2012). Challenges of Effective English Language Learning in Nigeria Secondary Schools. An International Journal of Arts and Humanities Bahir Dar, Ethiopia. 1 (4), 57-68.
- Tabatabaei, O. & Pourakbari, A. (2012). “An Investigation into the Problems of Teaching and Learning English in the Isfahan Province High Schools, Iran”. Journal of Language Teaching and Research, 3(1), 102-111.
- Thody et al. (2004). (2nd ed.) Teacher’s survival guide. New York: Continuum.
- Wenden, A. (1986). What do second language learners know about their language learning? A second look at retrospective accounts. Applied Linguistics, 7,186-201.
- Wiriyaichitra, A. (2001). English Language Teaching and Learning in Thailand in the Coming Decade. Retrieved February 1, 2014, from <http://apecknowledgebank.org/resources/downloads/English%20Language%20Teaching%20and%20Learning%20in%20Thailand.pdf>.
- Witkin, H.A., Oltman, P.K., Raskin, E. and Karp, S.A. (1971). A Manual for the Embedded Figures Test. Palo Alto, Cal.: Consulting Psychologists Press.
- Wongsothorn, A., Hiranburana, K., & Chinnawong, S. (2003). English language teaching in Thailand today. In Ho Wah Kam, & R.L. Wong (Eds.), English language teaching in East Asia today: Changing policies and practices (pp.441-453). Singapore: Eastern University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ก. แบบสอบถามผู้เรียน
เรื่อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีน
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผศ.สุชาดา ทิพย์มนตรี
2. ผศ. จุฬา ธรรมชาติ
3. ดร. อีระยุทธ รัชชะ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัย สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้สอบถามผู้เรียน
2. แบบสอบถาม มี 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 : สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 : สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 3 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน
2. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ☐ ปัตตานี ☐ ยะลา ☐ นราธิวาส
3. อายุ ปี
4. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
5. กำลังศึกษา ระดับชั้น ☐ ป. 5 ☐ ม. 2 ☐ ม. 5

ตอนที่ 2 : สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็น

- 5 หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด, เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึงเห็นด้วยมาก, เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง, เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึงเห็นด้วยน้อย, เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด, เหมาะสมน้อยที่สุด

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านหลักสูตร		
1. โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	1	มีความตรง
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	1	มีความตรง
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	1	มีความตรง
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1	มีความตรง
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	0.66	มีความตรง
ด้านเนื้อหา		
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1	มีความตรง
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	1	มีความตรง
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	1	มีความตรง
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	1	มีความตรง
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร	1	มีความตรง
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความต้องการทางวิชาการและเทคโนโลยี	1	มีความตรง
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	0.66	มีความตรง
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน		
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	1	มีความตรง
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	1	มีความตรง
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	1	มีความตรง
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	1	มีความตรง
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1	มีความตรง
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	1	มีความตรง
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	1	มีความตรง
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	1	มีความตรง
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่มในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบของตนเอง	1	มีความตรง
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	1	มีความตรง
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	1	มีความตรง
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนต่างๆ ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น	1	มีความตรง
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	1	มีความตรง
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	1	มีความตรง
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ	1	มีความตรง
17. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	1	มีความตรง
18. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	1	มีความตรง
19. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1	มีความตรง
20. ผู้สอนสรุปเนื้อหาที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	1	มีความตรง
21. ผู้สอนจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่นทัศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้		
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	0.5	มีความตรง
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	0.5	มีความตรง
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1	มีความตรง
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)	1	มีความตรง
5. นอกเหนือจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว โรงเรียนยังมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วย	1	มีความตรง
6. โรงเรียนมีสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อี-เลิร์นนิง (e-learning))	1	มีความตรง
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์)	1	มีความตรง
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	1	มีความตรง
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์)	1	มีความตรง
ด้านผู้สอน		
1. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	1	มีความตรง
2. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	1	มีความตรง
3. ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและทำกิจกรรมต่างๆ	1	มีความตรง
4. ผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	1	มีความตรง
5. ผู้สอนสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	0.66	มีความตรง
6. ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน	1	มีความตรง
7. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	1	มีความตรง
8. ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	0.66	มีความตรง
9. ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน	0.66	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านผู้สอน (ต่อ)		
10. ผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	0.66	มีความตรง
11. ผู้สอนยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด	1	มีความตรง
12. ผู้สอนเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ	1	มีความตรง
13. ผู้สอนจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	1	มีความตรง
ด้านผู้เรียน		
1. ข้าพเจ้าให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
2. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
3. ข้าพเจ้ามีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
4. ข้าพเจ้ามีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
5. ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	1	มีความตรง
6. ข้าพเจ้ามีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	1	มีความตรง
7. ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	1	มีความตรง
8. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	0.66	มีความตรง
9. ข้าพเจ้าขวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	0.66	มีความตรง
10. ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.66	มีความตรง
11. ข้าพเจ้ามีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	0.66	มีความตรง
ด้านการวัดและประเมินผล		
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	1	มีความตรง
2. ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	1	มีความตรง
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	1	มีความตรง
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	1	มีความตรง
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	1	มีความตรง
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)		
7. ผู้สอนตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	1	มีความตรง
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงานที่ได้รับมอบหมาย	1	มีความตรง
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	1	มีความตรง
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	1	มีความตรง
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	1	มีความตรง
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	1	มีความตรง
13. ผู้สอนวัดและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	1	มีความตรง
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	1	มีความตรง

ตอนที่ 3 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3.1 คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ท่านมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
1. ด้านครู		
• ครูไม่สามารถอธิบายเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้	1	มีความตรง
• ครูมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ครูมีทักษะในการใช้สื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ครูไม่มีความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
2. ด้านผู้เรียน		
• ข้าพเจ้าและเพื่อนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในห้องเรียน	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าและเพื่อนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าและเพื่อนไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าและเพื่อนสนใจการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนรู้ตามเนื้อหาในบทเรียน	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าและเพื่อนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	1	มีความตรง
3. ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน		
• เนื้อหาในบทเรียนไม่น่าสนใจ	1	มีความตรง
• เนื้อหามีมากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน	1	มีความตรง
• จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป	1	มีความตรง
• สภาพทั่วไปในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เช่น นักเรียนไม่สามารถเคลื่อนย้ายตัวเองได้สะดวกเวลาทำกิจกรรม ห้องเรียนคับแคบเกินไป	1	มีความตรง
• ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	1	มีความตรง
• ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง	1	มีความตรง
• ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา	1	มีความตรง

ตอนที่ 3.2 คำชี้แจง: กรุณาจัดเรียงลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย (1 หมายถึง มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1)

.....ด้านหลักสูตร

.....ด้านเนื้อหา

.....ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

.....ด้านสื่อการสอน

.....ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

.....ด้านผู้สอน

.....ด้านผู้เรียน

.....ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....อื่นๆ (โปรดระบุ)

หากผู้เรียนยินดีให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่นักวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์ กรุณาระบุรายละเอียดเพื่อการติดต่อ

ชื่อ.....ชั้น

เบอร์โทรศัพท์.....อีเมล

Facebook

ชื่อผู้ให้ข้อมูลจะเป็นเก็บความลับ ในการรายงานผลการวิจัย จะไม่มีการระบุชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูล

ทีมวิจัยขอขอบคุณสำหรับการเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ข. แบบสอบถามผู้สอน
เรื่อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีน
ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผศ.สุชาดา ทิพย์มนตรี
2. ผศ. จุฬา ธรรมชาติ
3. ดร. ชีระยุทธ รัชชะ

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัย สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้สอบถามผู้สอน
2. แบบสอบถาม มี 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 : สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 : สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 3 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน
2. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ☐ ปัตตานี ☐ ยะลา ☐ นราธิวาส
3. อายุ ปี
4. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
5. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี	☐ ประกาศนียบัตร
☐ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาเอก	
6. ท่านจบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษใช่หรือไม่

☐ ใช่	☐ ไม่ใช่ (โปรดระบุด้าน/วิชาเอกที่จบ)
------------------------------	---
7. ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ

☐ ต่ำกว่า 3 ปี	☐ 4 – 5 ปี	☐ 6 – 10 ปี
☐ 11 – 15 ปี	☐ มากกว่า 15 ปี	

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

8. ท่านสอนในระดับใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย

9. ในปีการศึกษา 2557 ท่านสอนสาระวิชาอะไรบ้าง (ไม่รวมกิจกรรมลูกเสือ/ยุวกาชาด)

- ☐ สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ
☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆอีก จำนวน.....สาระ
 (โปรดระบุสาระ.....)
☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและมีภาระงานรับผิดชอบอื่นๆ เช่น งานฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทะเบียน ฯลฯ
☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร

10. ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา/อบรม/หรือเสวนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

- ☐ เคย จำนวน ครั้ง ☐ ไม่เคย

ตอนที่ 2 : สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็น

- 5 หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด, เหมาะสมมากที่สุด
 4 หมายถึงเห็นด้วยมาก, เหมาะสมมาก
 3 หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง, เหมาะสมปานกลาง
 2 หมายถึงเห็นด้วยน้อย, เหมาะสมน้อย
 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด, เหมาะสมน้อยที่สุด

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านหลักสูตร		
1. โรงเรียนมีรายวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	0.5	มีความตรง
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	1	มีความตรง
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	1	มีความตรง
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1	มีความตรง
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	0.66	มีความตรง
ด้านเนื้อหา		
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1	มีความตรง
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	1	มีความตรง
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	1	มีความตรง
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร	1	มีความตรง
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความต้องการทางวิชาการและเทคโนโลยี	1	มีความตรง
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	0.66	มีความตรง
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน		
1. ท่านมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	1	มีความตรง
2. ท่านแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	1	มีความตรง
3. ท่านมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	1	มีความตรง
4. ท่านใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา	1	มีความตรง
5. ท่านพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	1	มีความตรง
6. ท่านใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1	มีความตรง
7. ท่านสอนเน้นไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	1	มีความตรง
8. ท่านเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	1	มีความตรง
9. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	1	มีความตรง
10. ท่านใช้กระบวนการกลุ่มในพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบของตนเอง	1	มีความตรง
11. ท่านใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	1	มีความตรง
12. ท่านใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	1	มีความตรง
13. ท่านใช้กลวิธีการสอนต่างๆ ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น	1	มีความตรง
14. ท่านใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	1	มีความตรง
15. ท่านใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน (ต่อ)		
16. ท่านส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ	1	มีความตรง
17. ท่านปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	1	มีความตรง
18. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	1	มีความตรง
19. ท่านใช้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1	มีความตรง
20. ท่านสรุปเนื้อหาที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	1	มีความตรง
21. ท่านจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงานเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	1	มีความตรง
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้		
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	0.5	มีความตรง
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	1	มีความตรง
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1	มีความตรง
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีคุณภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)	1	มีความตรง
5. นอกเหนือจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว โรงเรียนยังมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วย	1	มีความตรง
6. โรงเรียนมีสื่ออื่นๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อี-เลิร์นนิง (e-learning))	1	มีความตรง
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์)	1	มีความตรง
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	1	มีความตรง
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพียงพอกับความต้องการของ ผู้เรียน (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์)	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านผู้สอน		
1. ท่านมีความกระตือรือร้นในการสอน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	1	มีความตรง
2. ท่านสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	1	มีความตรง
3. ท่านมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและทำกิจกรรมต่างๆ	1	มีความตรง
4. ท่านช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	1	มีความตรง
5. ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	0.66	มีความตรง
6. ท่านมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน	1	มีความตรง
7. ท่านมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	1	มีความตรง
8. ท่านมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	0.66	มีความตรง
9. ท่านมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน	0.66	มีความตรง
10. ท่านมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	0.66	มีความตรง
11. ท่านยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนมีข้อผิดพลาด	1	มีความตรง
12. ท่านเตรียมตนเองให้มีความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบ	1	มีความตรง
13. ท่านจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	1	มีความตรง
ด้านผู้เรียน		
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	0.5	มีความตรง
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	1	มีความตรง
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	1	มีความตรง
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	1	มีความตรง
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	1	มีความตรง

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
ด้านผู้เรียน (ต่อ)		
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	0.66	มีความตรง
10. ผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	0.66	มีความตรง
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.66	มีความตรง
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	0.66	มีความตรง
ด้านการวัดและประเมินผล		
1. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการ และรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	1	มีความตรง
2. ท่านมีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	1	มีความตรง
3. ท่านวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	1	มีความตรง
4. ท่านชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	1	มีความตรง
5. ท่านแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	1	มีความตรง
6. ท่านวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	1	มีความตรง
7. ท่านตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและข้อเสนอแนะ	1	มีความตรง
8. ท่านประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนผลงาน	1	มีความตรง
9. ท่านวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	1	มีความตรง
10. ท่านมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	1	มีความตรง
11. ท่านใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียน และเวลา	1	มีความตรง
12. ท่านใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	1	มีความตรง
13. ท่านวัดและประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	1	มีความตรง
14. ท่านมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	1	มีความตรง

ตอนที่ 3 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3.1 คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ท่านมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	สรุปผล	
	IOC	แปลผล
1. ด้านครู		
• ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเนื้อหาที่สอนถูกต้องหรือไม่	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าประสบกับปัญหาในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียน	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความรู้หรือความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับการสอน เทคนิคการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีทักษะในการใช้สื่อต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขาดความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
• ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
2. ด้านผู้เรียน		
• ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในห้องเรียน	1	มีความตรง
• ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	1	มีความตรง
• ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัย และไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน	1	มีความตรง
• ผู้เรียนสนใจการทำข้อสอบมากกว่าการเรียนรู้ตามเนื้อหาในบทเรียน	1	มีความตรง
• ผู้เรียนไม่ค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน	1	มีความตรง
3. ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน		
• เนื้อหามีมากเกินไป ทำให้บางครั้งเรียนไม่ทัน	1	มีความตรง
• จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป	1	มีความตรง
• สภาพทั่วไปในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม เช่น นักเรียนไม่สามารถเคลื่อนย้ายตัวเองได้สะดวกเวลาทำกิจกรรม ห้องเรียนคับแคบเกินไป	1	มีความตรง
• ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	1	มีความตรง
• ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ทันสมัย หรือมีปัญหาทางเทคนิคบ่อยครั้ง	1	มีความตรง
• ขาดแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา	1	มีความตรง

ตอนที่ 3.2 คำชี้แจง: กรุณาจัดเรียงลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย (1 หมายถึง มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1)

.....ด้านหลักสูตร

.....ด้านเนื้อหา

.....ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

.....ด้านสื่อการสอน

.....ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

.....ด้านผู้สอน

.....ด้านผู้เรียน

.....ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....อื่นๆ (โปรดระบุ)

ทีมวิจัยขอขอบคุณสำหรับการเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ค. แบบสัมภาษณ์

เรื่อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

1. ปัจจุบัน สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนของท่านเป็นอย่างไร
(ด้านหลักสูตร/ด้านเนื้อหา/ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน/ด้านสื่อการสอน/ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ /ด้านผู้สอน /ด้านผู้เรียน/ด้านการวัดผลและประเมินผล/อื่นๆ (โปรดระบุ))
2. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ท่านพบมีอะไรบ้าง
3. ท่านคิดว่าปัญหาในด้านใดส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด อย่างไรและเพราะเหตุใด
4. กรุณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ โรงเรียนมูลนิธิจีนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้